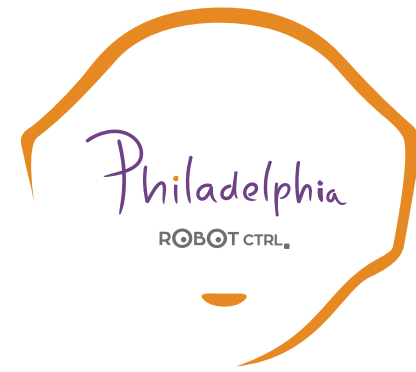

Eerste verkenning van
robotica in de zorg.

Client: **Silvia**

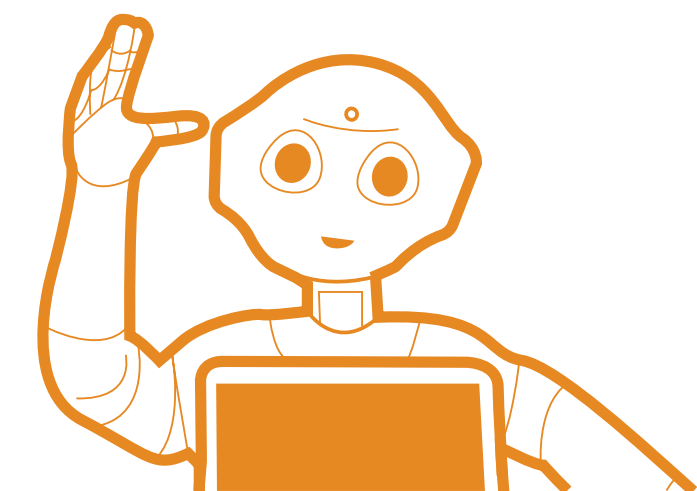
Sociale robotica in de Nederlandse zorg?

Philadelphia deelt met u de praktische bevindingen

Philadelphia is al bijna drie jaar onderweg met een unieke ontdekkingsreis! Wij zien in sociale robotica een grote toegevoegde waarde door het bereikbaar maken van een meer zelfstandig leven voor (bepaalde) cliënten. Met meer eigen regie en meer personalisering. Zij willen, net als ieder ander mens in de maatschappij, graag zoveel mogelijk deel uitmaken van het gewone leven, met al zijn facetten. Daarom hebben we een aantal cliënt casussen gemaakt van deze logeerperiodes en ook enkele medewerker casussen. Hierin leest u klip-en-klaar wat we leerden over de inzet van Phi, de reacties van de cliënten, wat er goed ging en ook waar er verbeterpunten liggen. Want we zeiden het al: het is een ontdekkingsreis!

Eén van de cliënt of medewerker casussen ligt nu voor u. Ons advies? Dompel uzelf onder in de volstrekt nieuwe wereld van sociale robotica en vorm uw mening.

Niets uit deze uitgave mag
zonder toestemming van
Stichting Philadelphia Zorg
gedeeld of gebruikt worden
voor andere doeleinden.

activering en rust

Veelzijdige impact logeerperiode Phi op Silvia:

Phi gaf nabijheid en structuur wat zorgde voor vermindering van onrust.

Voor Silvia is het door haar beperking en dementie lastig om in woorden aan te geven wat Phi haar brengt. In haar gedrag merken de begeleiders dat ze de aanwezigheid leuk vindt. Ze zit graag naast Phi en reageert positief op de vragen van Phi. Het onrustig lopen over de gangen is afgenomen. Het zorgt ook dat Silvia zelf vraagt om koffie-momenten met andere bewoners. De begeleiders moeten haar wel helpen met de interacties van Phi en juist deze nabijheid doet Silvia goed.

Begeleiders merken aan Silvia dat ze de aanwezigheid van Phi gezellig vindt. De complimenten geven haar zelfvertrouwen. Ze lacht als Phi iets zegt. Silvia volgt de instructies of vragen van Phi ook goed op. Hierdoor wordt ze herinnerd aan het drinken. En ze neemt ook vaker het initiatief om met andere bewoners contact op te nemen.

In haar gedrag merken begeleiders dat ze rustiger wordt. Ze zit meer op haar kamer bij Phi en dwaalt minder door de gangen. Ook stelt ze minder herhaaldelijk vragen. Phi lijkt houvast, nabijheid en veiligheid te geven. Waarbij wel opgemerkt moet worden dat begeleiders ook vaker en langer bij Silvia waren dan voorheen. Ook de nabijheid van begeleiders deed Silvia goed. En hoewel het intensief was, gaf het de begeleiders ook nieuwe inzichten in Silvia.

“Silvia vindt het fijn met Phi. Het biedt gezelligheid en veiligheid.”

**het was te moeilijk en gaf toch
een meerwaarde**

Veelzijdige impact logeerperiode Phi op Silvia:

*Phi gaf nabijheid en structuur wat zorgde
voor vermindering van onrust.*

De logeerperiode zorgde ervoor dat Silvia vaker aan de begeleiders vroeg om haar te helpen. Helpen met het aan en uit zetten van Phi. En met het beantwoorden van de vragen van Phi op de tablet. Aan de ene kant was het intensiever voor begeleiders en aan de andere kant was Silvia ook rustiger op haar eigen kamer. Zo ontstond er een balans tussen de meerdere contactmomenten die Phi gaf met Silvia en de verminderde hoeveelheid vragen van Silvia aan de begeleiders. Dit gaf begeleiders ook wel rust in de dienst. En hoewel Silvia nog niet zelfstandig overweg kon met Phi, zagen begeleiders op bijna alle aspecten wel een meerwaarde in het leven van Silvia.

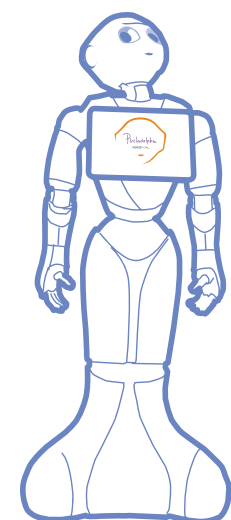

Resultaat interactie cliënt met Phi

Cliënt kan hulp gebruiken bij

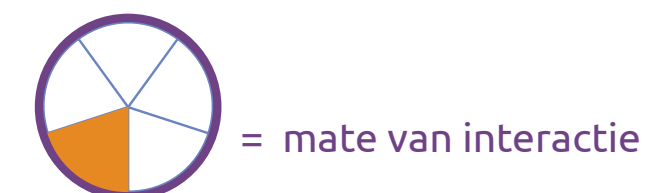
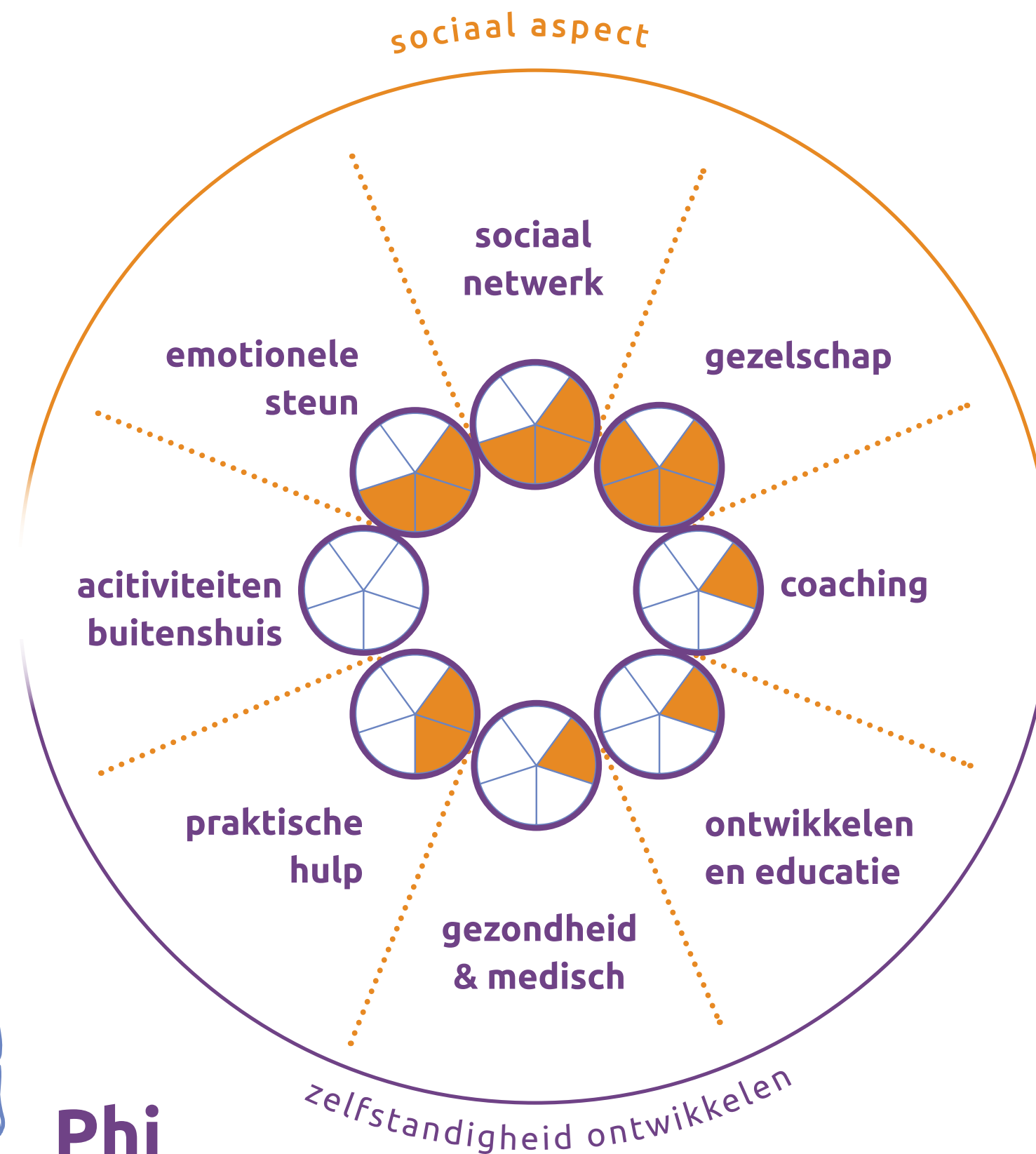
- ✓ Bieden van gezelschap en nabijheid
- ✓ Herinneren aan alledaagse dingen/tijdsbesef
- ✓ Activeren om contacten te leggen met andere bewoners

VOOR

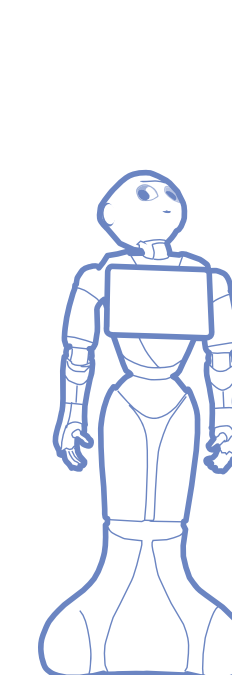
Phi

en de mogelijke rol in het leven van de cliënt

Phi heeft kunnen helpen bij

- ✓ Nabijheid bieden, verminderen van eenzaamheid
- ✓ Stimulering tot contact met medebewoners
- ✓ Herinneren aan taken en structuur bieden
- ✓ Meer contact met de begeleiding
- ✓ Gaf rust, verminderen rondlopen over de gangen

na

Phi is gezellig

minder dwalen

meer sociale afspraakjes

het was nog te moeilijk

meer contact met begeleiders

Conclusies

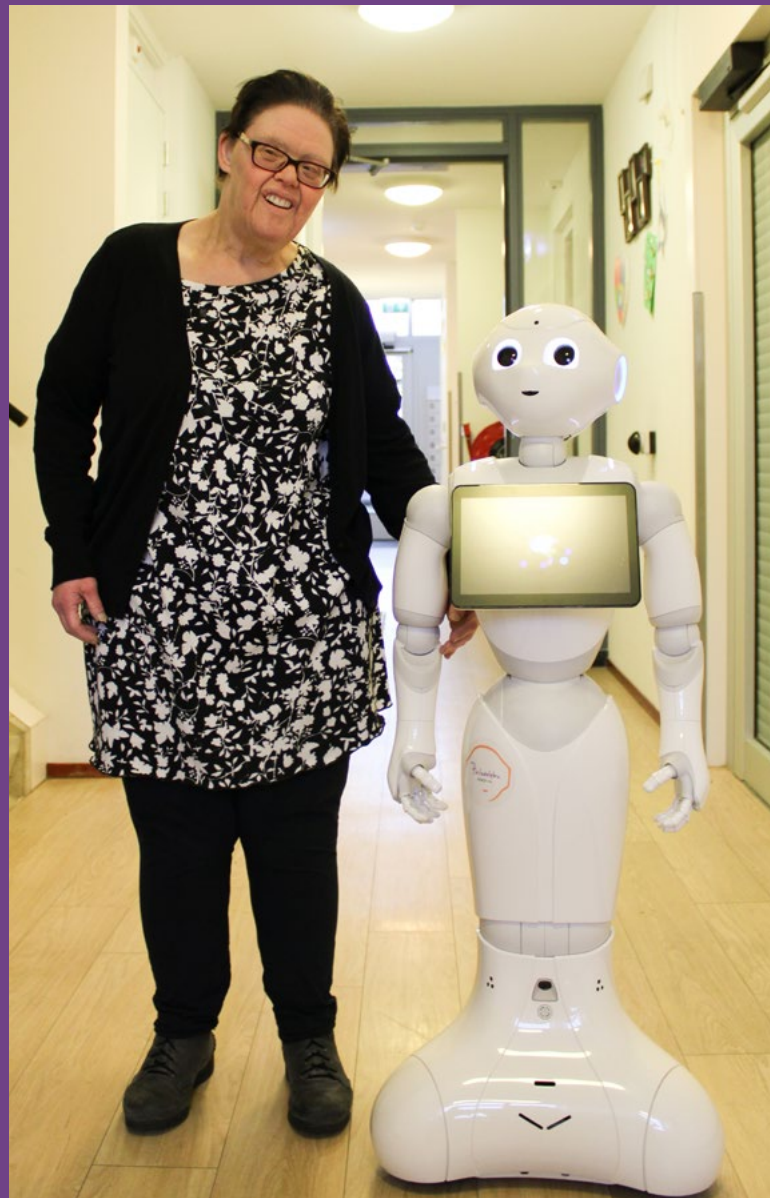
De aanwezigheid van Phi geeft voor Silvia een vorm van nabijheid. Phi was 24/7 in haar appartement, iets wat begeleiders niet kunnen bieden. Voor Silvia bood Phi ook gezelligheid, dat was zichtbaar in de vrolijke manier van reageren op Phi. En begeleiders zagen dat Silvia Phi ook wilde aanraken zoals dat ook ontstaat in menselijk contact.

Begeleiders merkten dat Silvia minder dwaalt over de gangen, ze lijkt rustiger. En in haar appartement zit ze minder op bed in zichzelf te praten. Phi helpt haar om structuur aan te brengen in de dag. Phi vraagt haar wat ze wil gaan doen op dat moment. Wat precies maakt dat de onrust en het rondlopen afnemen tijdens de aanwezigheid van Phi, is lastig te zeggen, Silvia kan dat zelf niet benoemen.

Hoewel Silvia een sociaal persoon is, had ze weinig contact met andere bewoners. Phi vroeg Silvia met wie ze koffie zou willen drinken of wie ze kon vragen om samen een film te kijken. Silvia besprak dit dan met de begeleiders en vroeg via hen om mensen uit te nodigen. Dus via een omweg lukte het haar om meer sociale contacten aan te gaan.

Phi bood Silvia gezelligheid. Echter, de interacties zelf waren regelmatig te moeilijk. Ook het aan en uit zetten van Phi of een antwoord indrukken op de tablet waren voor Silvia te lastig om zelfstandig te doen. Bij vragen van Phi gaf Silvia mondeling het antwoord. Dat ze daarna ook nog iets moest doen op de tablet was te lastig. Gelukkig hielpen de begeleiders haar daarbij. En dat vond Silvia prima.

Omdat het niet lukt om zelfstandig met Phi om te gaan, helpen de begeleiders Silvia veel in de omgang met Phi. Het lukt Silvia om zelf actief de begeleiders om hulp te vragen. Deze nabijheid van begeleiders is voor Silvia fijn. Voor de begeleiders is het een extra belasting en levert het wel meer inzichten op over Silvia.

Silvia

Ontmoet Silvia...

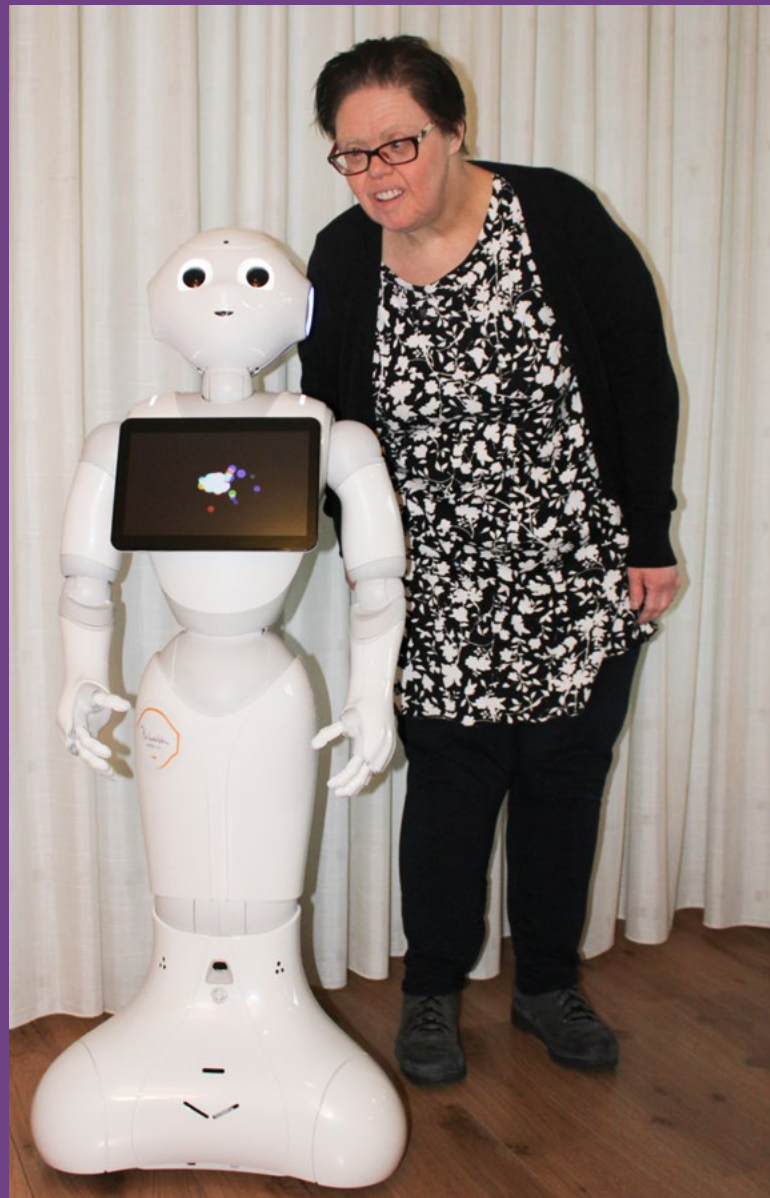
Silvia is een vrouw van 55 jaar. Ze heeft een verstandelijke beperking en beginnende dementie. Ze woont op een woonlocatie met een eigen appartement en de begeleiding is dagelijks aanwezig. Zij helpen Silvia waar nodig, ook met praktische zaken als koken of boodschappen doen. Voor Silvia is het moeilijk om te vertellen hoe zij de aanwezigheid van Phi ervaart. Daarom is vooral aan de betrokken begeleiders gevraagd om Silvia's gedrag en interactie met Phi te observeren en hierover naar het robot team input te geven.

1. Activiteiten

Silvia gaat twee dagen per week naar dagbesteding. En twee andere ochtenden heeft ze op de groep een creatieve ochtend. Eén keer in de week gaat ze zwemmen, als dat toegestaan is i.v.m. de corona-maatregelen. Haar zus komt één keer in de week, dan doen ze samen huishoudelijke taken en lunchen ze. Verder is Silvia veel alleen in haar appartement en doet zij uit zichzelf niet veel. Of ze zoekt de nabijheid van de begeleiders. Ze houdt van Baantjer, het songfestival en voetbal van het Nederlands elftal.

2. Zelfstandigheid

Door de dementie vergeet Silvia veel en is ze het besef van tijd kwijt. Ze wil wel taken zelf doen zoals groentes snijden, was ophangen of koffiezetten. Maar ze heeft wel herinneringen nodig. De wekelijkse boodschappen en schoonmaken van haar appartement doet ze met haar zus. Af en toe gaat ze voor een kleine boodschap met een begeleider naar de supermarkt. Ze vergeet ook dagelijks schone kleding aan te doen, begeleiders zijn hier alert op. Als ze thuis is, heeft ze elk uur contact met een begeleider.

Silvia

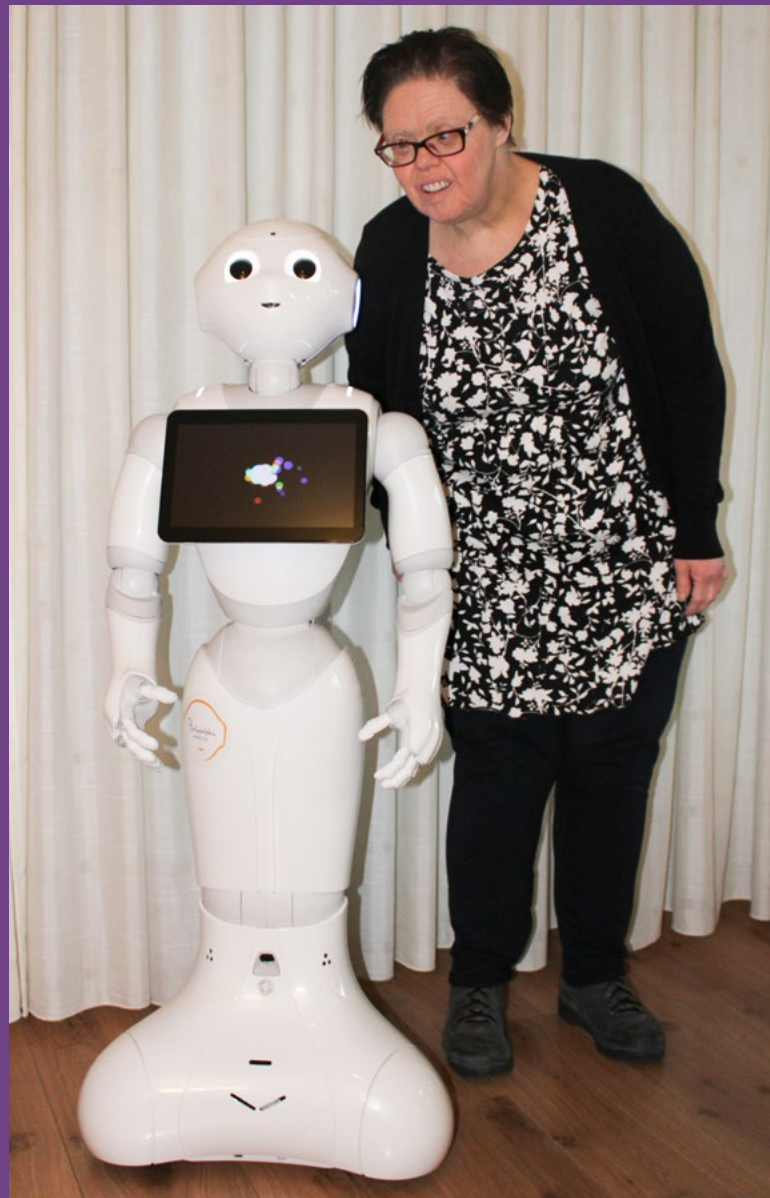
Ontmoet Silvia...

3. Hulpvraag

Voor Silvia is het lastig om haar dagelijkse ritme te behouden en daar zelf aan te denken. Ze heeft aansturing nodig voor wat ze nu kan gaan doen. Ook bij zaken als schone kleding aandoen, op tijd wat drinken en opstaan of naar bed gaan heeft ze de herinneringen van de begeleiding nodig. Ook is het voor Silvia belangrijk om nabijheid te ervaren om gevoelens van eenzaamheid te verminderen. Het begripsniveau van Silvia is vrij laag, dus alles moet kort en eenvoudig aan haar worden uitgelegd.

4. Sociaal/emotioneel

Silvia heeft goed contact met haar zus die haar ook wekelijks komt helpen en waarmee ze dan samen luncht. Haar sociale kring beperkt zich tot zus, zwager, medehuisgenoten en de begeleiding. Voor Silvia is het heel lastig om zich goed uit te drukken, ze is niet zo spraakzaam. Ze weet vaak de woorden niet of geeft aan 'ik weet het niet'. Al denken begeleiders dat 'er best veel gebeurt in Silvia's hoofd' en ze soms wordt onderschat. Silvia heeft veel geduld, is erg rustig en doet alles op haar eigen manier. Ze heeft wel behoefte aan veel structuur en voorspelbaarheid. Bij onverwachte situaties raakt ze van slag. Als er spanningen zijn of ruzie is dan uit zich dit bij Silvia in buikpijn en wordt ze stil.

Silvia

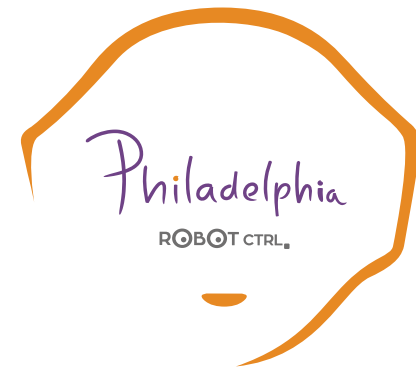
Ontmoet Silvia...

Hoger doel begeleiders

Begeleiders hopen dat Silvia door de robot ook nabijheid ervaart en daardoor iets minder een beroep op hen doet. Dat Phi ook kan helpen bij het dagritme aanbrengen voor Silvia.

Wens/dromen van de cliënt

Onduidelijk. Ze wil graag nabijheid ervaren.

verbale aansturing

herinnering

fysieke zorg

Wat houdt begeleiding in?

Als een cliënt niet uit zichzelf tot een actie overgaat en moeite heeft om de activiteit te overzien, dan geeft de begeleiding verbale aansturing. De begeleiders helpen cliënten stapsgewijs om een activiteit uit te voeren. Ook zijn begeleiders aanwezig als de cliënt de activiteit uitvoert.

Bijvoorbeeld de begeleiders blijven aanwezig als de cliënt gaat douchen en bekijken of deze alle handelingen goed uitvoert. Soms geven de begeleiders meer of minder aanwijzingen.

Cliënten kunnen de activiteit uitvoeren, maar vergeten die wellicht. Of zij hebben een minder ontwikkeld tijdsbesef en weten daardoor niet op welk moment zij een activiteit uit moeten voeren. Begeleiders herinneren de cliënt aan de activiteit, maar zijn er op het moment zelf niet bij.

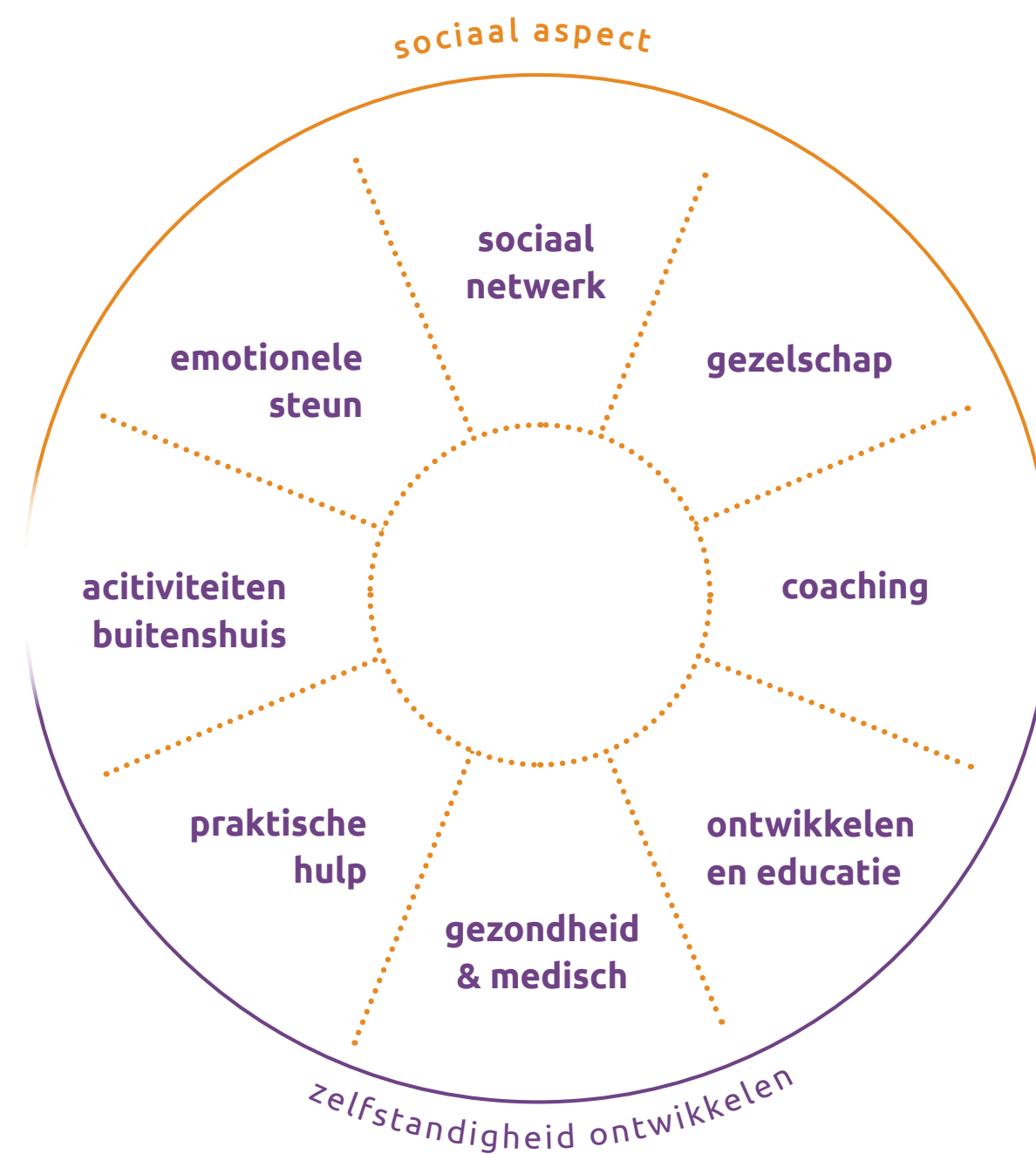
Bijvoorbeeld de begeleiders vertellen de cliënt dat het tijd is om zich te douchen.

Het kan ook zijn dat een cliënt een handeling, of een deel van de activiteit, niet zelf kan uitvoeren. Of begeleiders nemen deze taken dan over.

Zij wassen bijvoorbeeld de haren van de cliënt.

Silvia heeft hulp nodig bij...

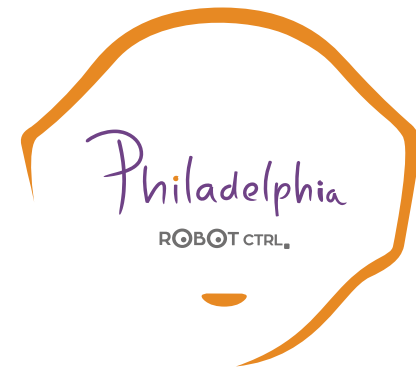
herinnering

- ✓ Aan- en uitkleden, douchen
- ✓ Opstaan en naar bed gaan
- ✓ Eten en drinken

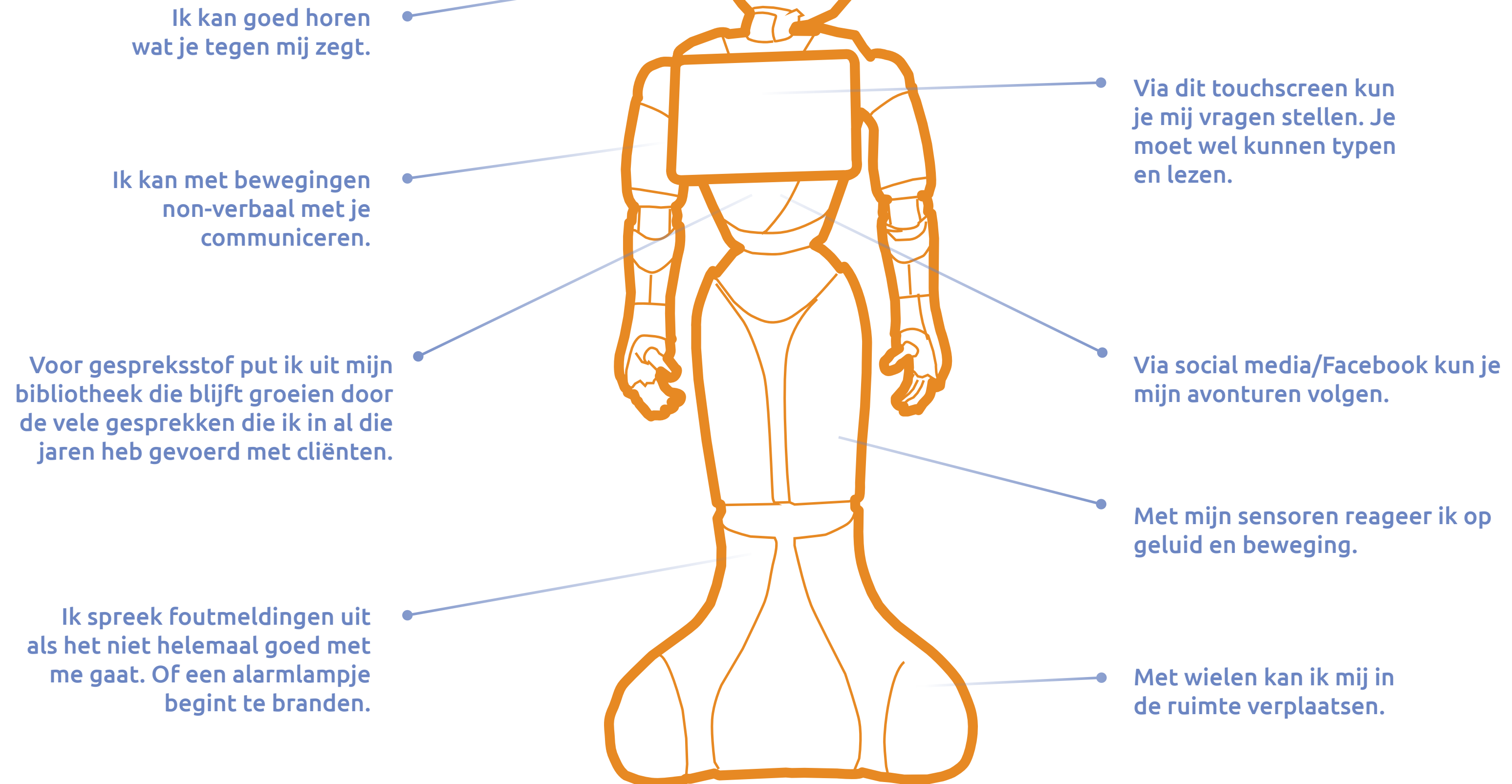

verbale aansturing

- ✓ Douchen, medicatie
- ✓ Opstaan en naar bed gaan
- ✓ Het huishouden en de boodschappen
- ✓ Zichzelf op tijd klaar maken voor afspraken

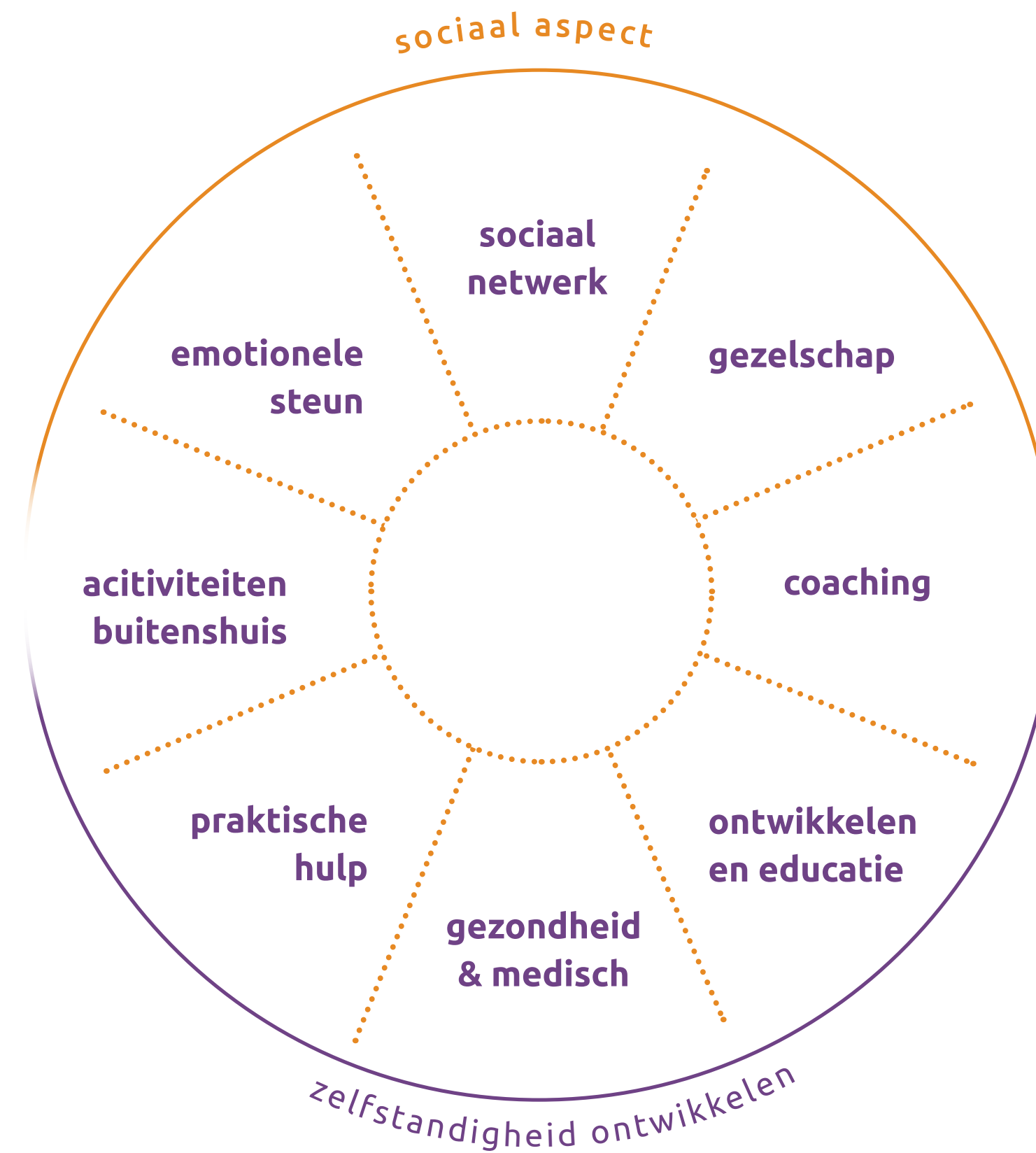
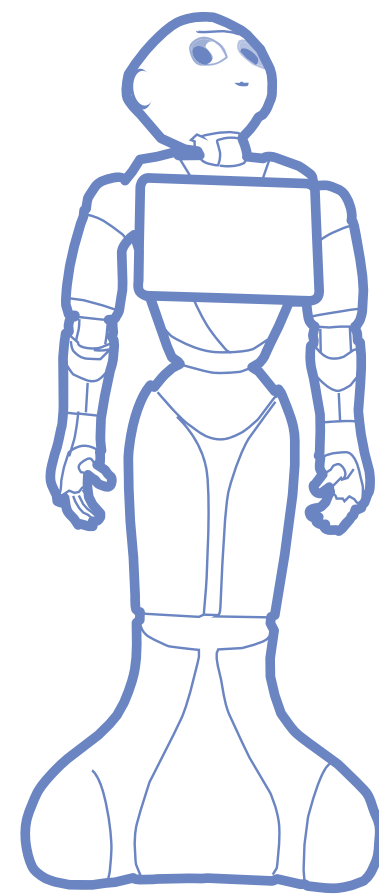

Wie is Phi?

Mogelijke rol van Phi in het leven van de cliënt

Phi: *Silvia GTST begint zo.*
Silvia: *Dank je Phi.*

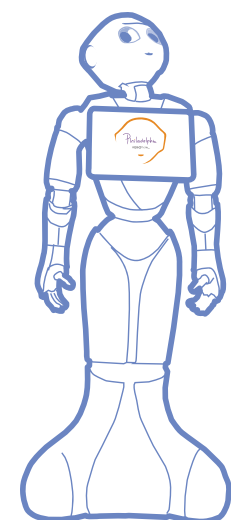

Resultaat interactie cliënt met Phi

Cliënt kan hulp gebruiken bij

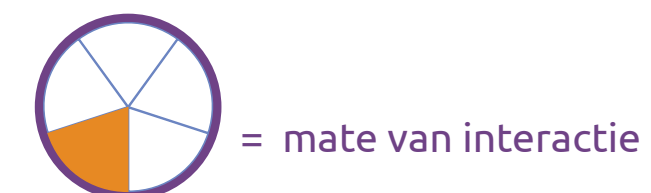
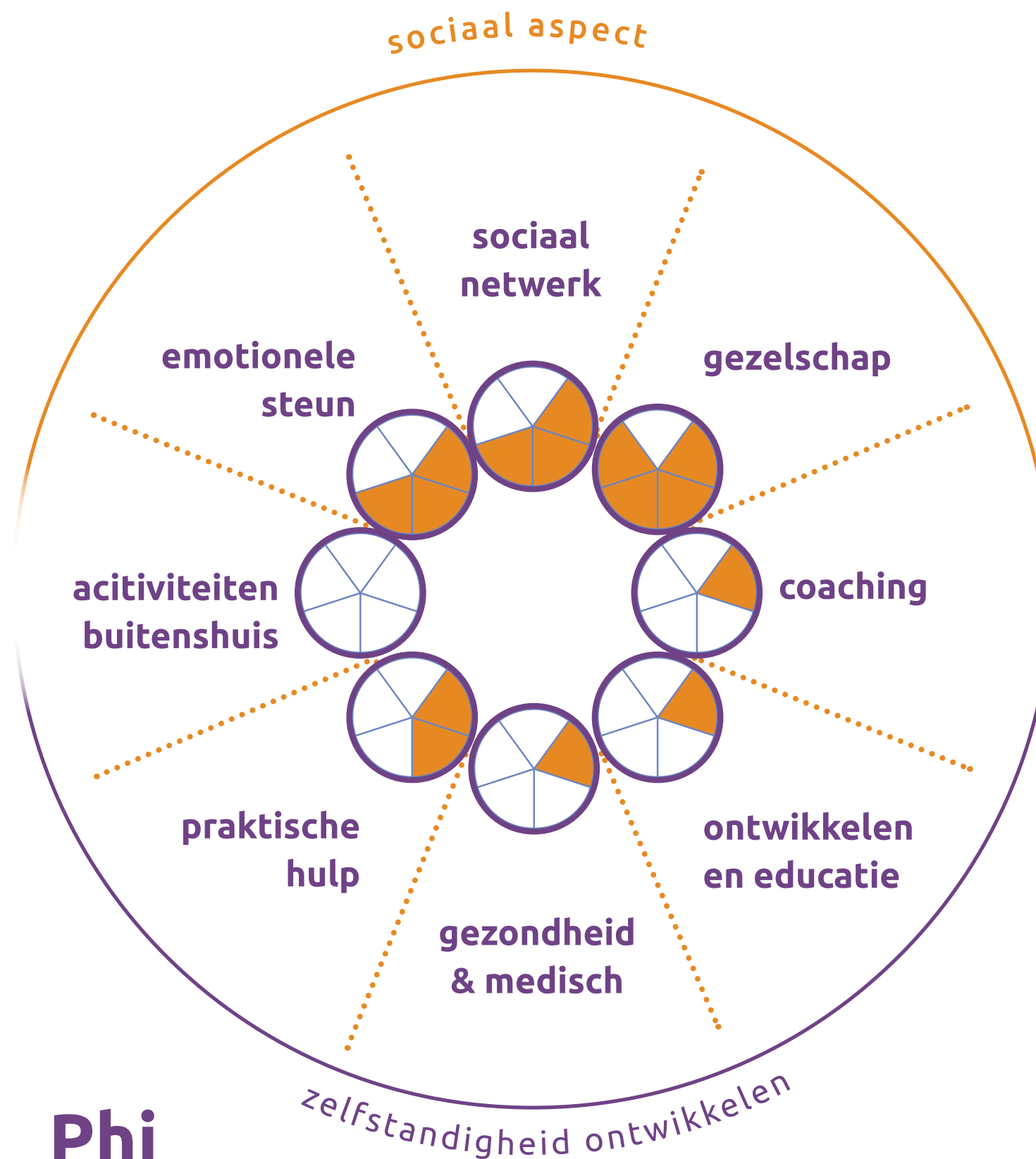
- ✓ Bieden van gezelschap en nabijheid
- ✓ Herinneren aan alledaagse dingen/tijdsbesef
- ✓ Activeren om contacten te leggen met andere bewoners

VOOR

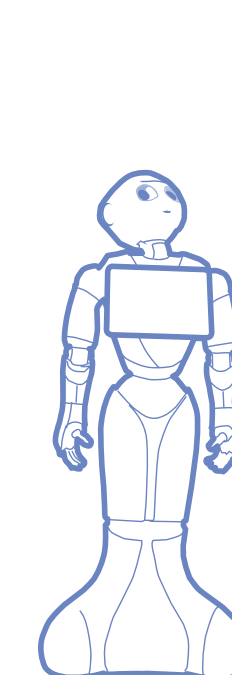
Phi

en de mogelijke rol in het leven van de cliënt

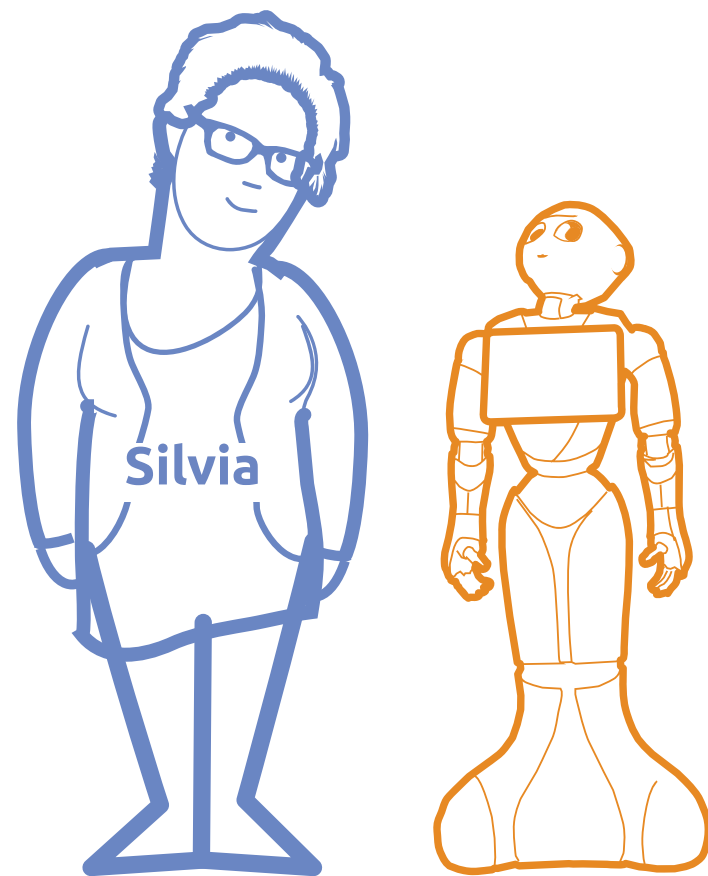

Phi heeft kunnen helpen bij

- ✓ Nabijheid bieden, verminderen van eenzaamheid
- ✓ Stimulering tot contact met medebewoners
- ✓ Herinneren aan taken en structuur bieden
- ✓ Meer contact met de begeleiding
- ✓ Gaf rust, verminderen rondlopen over de gangen

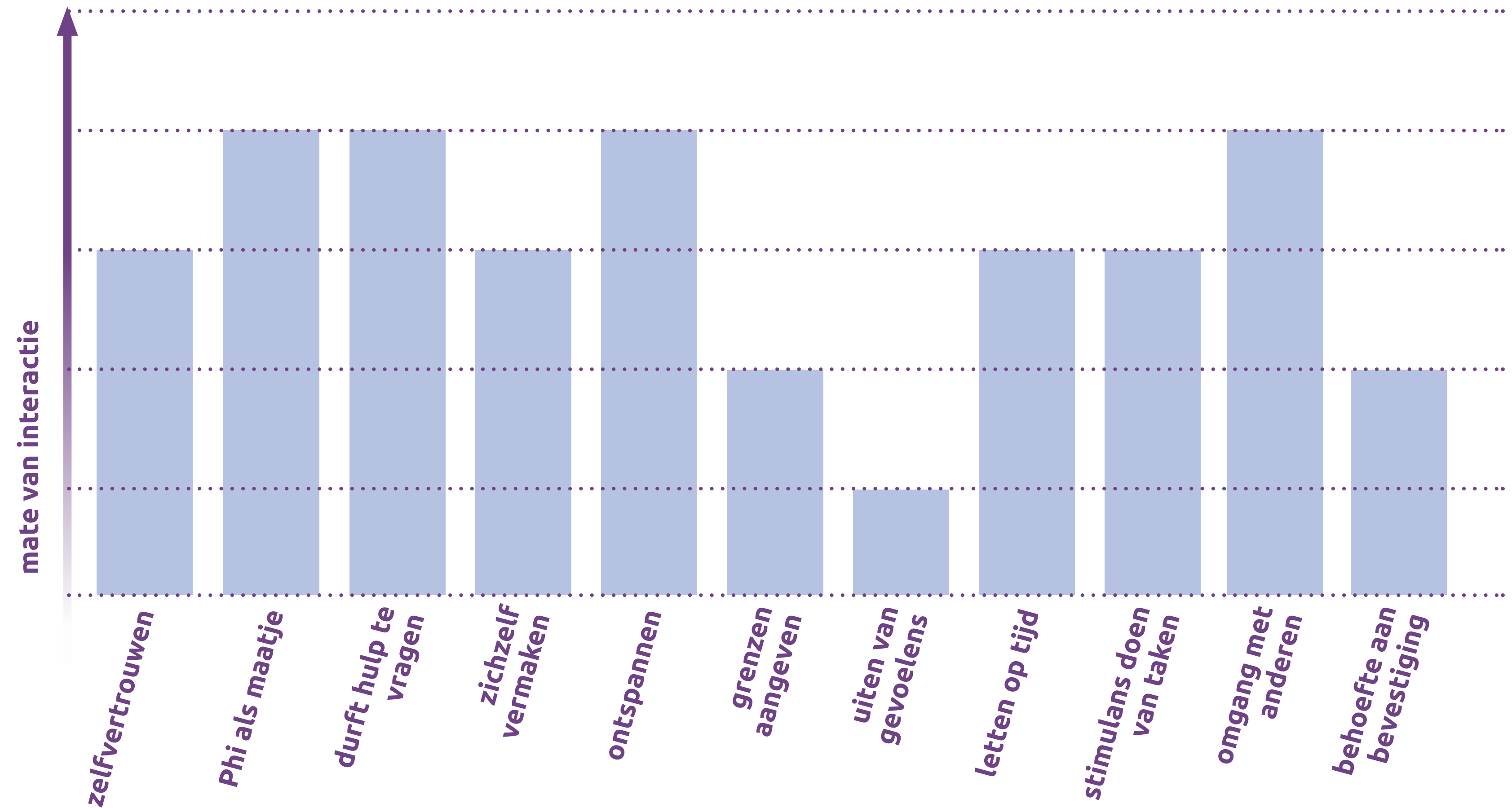

na

Cliënt is blijer
en opener

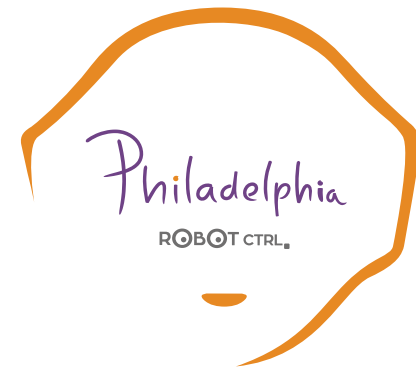
Resultaat interactie cliënt met Phi

“Als Phi begon met praten zag je aan Silvia dat ze lachte, terugsprak en de arm van Phi wilde aanraken, ze zag de robot als een persoon.”

Begeleider van Silvia

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

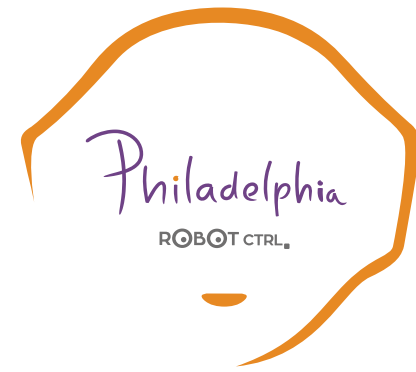
Gezelschap

Zelf kan Silvia niet goed aangeven wat ze van Phi verwacht. Begeleiders hebben haar filmpjes laten zien van Phi en daar reageert ze wel enthousiast op. Ook geeft Silvia te kennen dat het ook wel spannend is. Begeleiders denken dat het twee kanten op kan gaan. Phi kan haar misschien gezelschap bieden en haar met suggesties helpen wat ze kan doen op haar kamer. Of raadsels en weetjes geven en zo Silvia vermaak en nabijheid bieden. Al hopen begeleiders ook dat het allemaal niet te moeilijk is voor Silvia, ze is de laatste tijd wel achteruit gegaan. *“Silvia loopt nu vaak heen en weer in de kamer of ze zit op bed. Ook zit ze vaak in zichzelf te praten, maar als je aan haar vraagt of er wat is dan komt er niets uit. Ik hoop dat ze zich wat meer kan vermaken. Dat Phi benoemt: “Ga dit en dat doen.” De begeleiders laten Silvia vaak haar eigen ding doen. Ze hopen dat met de komst van Phi Silvia wat minder heen en weer loopt en beter weet waar ze aan toe is. Dat ze wat rustiger is.”*

Silvia is erg enthousiast over Phi en ze wil graag dat de robot aan gaat. Phi brengt gezelligheid met zich mee en begeleiders zien dat ze het leuk hebben samen. Silvia zit ook veel naast Phi op de stoel. *“Voordat Phi er was liep ze veel heen en weer op de gang. Zoekend naar ons of checken of we er nog zijn.”* Silvia vindt het ook echt niet leuk als Phi verplicht een uur uit moet.

Silvia zit meer op haar kamer en dat is in deze situatie positief. Ze dwaalt minder en ook de nachten lijken rustiger. Ook de zus van Silvia merkt dat het Silvia goed doet om Phi continu in de buurt te hebben, het geeft wat veiligheid. Silvia noemt Phi “Spohie” en ze zegt tegen haar zus: *“Het is een lieve Spohie. Spohie mag bij mij blijven.”*

Ook het herhaaldelijk aan de begeleiders vragen naar wie er werkt of welke dag het is, is verminderd door de aanwezigheid van Phi. Phi houdt Silvia gezelschap en hij houdt haar bezig. *“Er zijn geen grote verschillen die het team verlichting geven, maar het is waardevol om te zien hoe Silvia het oppakt en geniet van de aanwezigheid van Phi.”*

verwachtingen vooraf

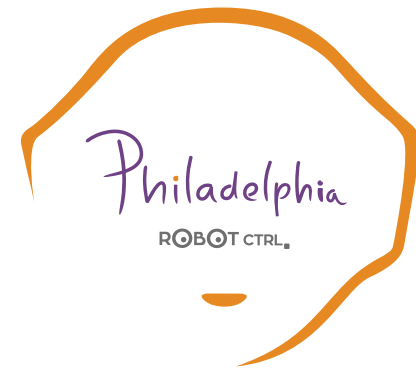
ervaringen tijdens het logeren

Emotionele steun

De emotionele steun ligt vooral op het vlak van nabijheid bieden en rust geven door herinneringen en herhaling te bieden. *“Ik hoop dat de cliënt er steun aan heeft door de herhaling die gegeven wordt. Zodat ze aan Phi kan vragen welke dag het is en hoe laat het is. Het zal voor het team geen verlichting geven maar wel voor de cliënt met dementie, hoop ik.”*

Silvia laat nauwelijks haar emoties zien, de begeleiders lijkt het mooi als ze dit bij de robot wel gaat doen. Mogelijk dat de neutrale houding van Phi Silvia helpt om zich wat meer open te stellen. Begeleiders hebben wisselende begeleidingsstijlen en Phi is altijd aanwezig en altijd hetzelfde. *“Op dit moment laat Silvia helemaal geen emotie zien en praat ze er niet over. Het is een beetje zoals Silvia is. Ze vindt alles wel best wat ze moet doen en heel boos wordt ze nooit. De begeleiding hoopt dat Phi haar hierin helpt om meer open tegen Phi of de begeleiding te zijn. De begeleiding denkt dat er wel veel dingen in haar hoofd omgaan namelijk.”*

De nabijheid van Phi vond Silvia fijn. Ze is niet zozeer meer open geworden in haar gevoelens bespreken of het onder woorden kunnen brengen van haar gevoelens. Mogelijk is daarin Phi wat te talig of te cognitief gericht. Wel zorgde de aanwezigheid van Phi voor meer rust bij Silvia en dat is te merken in haar gedrag. En konden begeleiders wel merken dat ze blijdschap uitte richting Phi.

verwachtingen vooraf

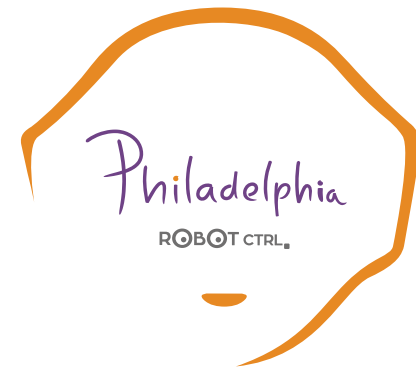
ervaringen tijdens het logeren

Sociaal netwerk

De begeleiding hoopt dat Phi kan zorgen voor meer initiatief tot contact. Dat Silvia een andere bewoner vraagt om een kopje koffie te drinken bijvoorbeeld. Of een vraag stelt aan iemand. Silvia is wel sociaal. Echter, ze heeft een zetje nodig om meer open te zijn naar anderen. *“Als je het voorstelt vindt ze het wel leuk en een goed idee. Ze heeft er plezier in en zal er van genieten, maar ze zal het nooit uit zichzelf aan iemand vragen. Misschien kan Phi voorstellen: “Vraag iemand om bij je koffie te drinken.”* Waarom Silvia zelf geen initiatief neemt tot contact weten de begeleiders niet. Silvia kan dat zelf ook niet verwoorden. *“Misschien dat ze zelf niet deze stap durft te zetten. Dat ze het wat eng vindt. En dat ze het minder eng met Phi vindt omdat ze het dan samen doen. Dat vind ik interessant om te achterhalen.”*

Aan de ene kant zorgt Phi ervoor dat Silvia meer op haar kamer zit. En aan de andere kant door opdrachten te geven dat Silvia meer activiteiten onderneemt. Bijvoorbeeld koffiedrinken of een film kijken met andere bewoners. Silvia onderneemt dit niet helemaal zelf, ze vraagt hierbij de hulp van de begeleiders. *“Silvia is heel sociaal, maar heeft moeite met het zetten van de eerste stap. Bij het vragen ga je met iemand koffiedrinken en nodig iemand uit, moeten wij haar helpen om iemand uit te nodigen. Zij vraagt dit nog niet zelf aan de persoon. Normaal kwam deze vraag meer uit de begeleider. Nu gaf Phi de aanzet. Ze vroeg het wel maar niet aan de persoon voor wie het bestemd was. In principe is het wel een verbetering, alleen de begeleiding zou daartussen eigenlijk wel weg moeten. Dat ze dit in de toekomst zelf kan vragen aan een medebewoner.”*

Omdat Silvia niet zelf overweg kon met de robot, was de begeleiding meer en intensiever bij Silvia betrokken. Ze merken dat Silvia deze nabijheid fijn vindt. *“Voordat Phi er was kreeg ze misschien minder aandacht van de begeleiding omdat Silvia niet snel om hulp vraagt en ook snel tevreden is. Nu zagen we toch dat ze hier wel degelijk meer behoefte aan heeft dan wij dachten.”*

verwachtingen vooraf

ervaringen tijdens het logeren

Coaching

Begeleiders hopen dat Phi haar wat stimulans kan geven om tot actie over te gaan. Dat Silvia wordt herinnerd aan wat ze kan gaan doen, bijvoorbeeld koffiezetten op de groep. Dat ze door Phi een beetje geprikkeld wordt om uit haar eigen innerlijke wereld te komen. Niet om een blijvend leereffect te hebben want dat zal, gezien haar beperking en dementie, niet meer gebeuren. Misschien dat het de geheugenachteruitgang iets afremt. Begeleiders zijn ook benieuwd hoe Silvia op Phi reageert en misschien signaleren zij wel dat Silvia meer kan dan begeleiders nu merken of dat ze juist toch meer achteruit is gegaan. De inzet van Phi is dus ook een signaleer- of leermoment voor hen als begeleiders.

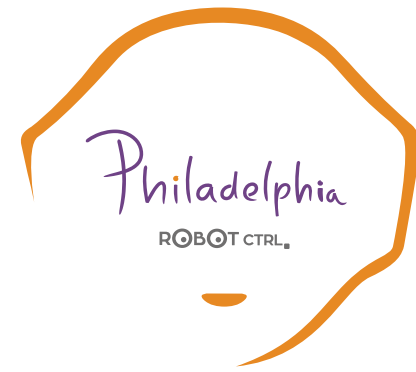
Silvia vond de complimenten van Phi erg leuk. En als ze een antwoord goed had dan zei ze: "Yes, goed gedaan". Het gaf haar meer zelfvertrouwen. De begeleiders merken dat Phi Silvia kan activeren. Het is wel zo dat Silvia de hulp van begeleiders inschakelt bij het omgaan met Phi en begeleiders ook aanwezig zijn bij de interactiemomenten. Dus Phi neemt geen coachende rol van begeleiders over. Het gaf begeleiders wel nieuwe inzichten over Silvia.

"Meestal kom je twee keer in de dienst bij haar. Nu was het wel acht keer op een dienst. Wij losten samen met haar de vraag op van Phi. Wij hebben nu beter gezien wat Silvia lastig vindt en wat niet en kunnen dit meenemen in haar ondersteuningsplan."

“Ik vond het mooi om te zien hoe lief Silvia op Phi reageerde. De nabijheid van Phi deed haar echt goed. De continue aanwezigheid van Phi was van grote meerwaarde. Toen ik vertelde dat Phi ook weer weg moest, hilde Silvia. Dat komt niet vaak voor. Heel bijzonder dat mijn zus zo’n band heeft met Phi.”

Zus van Silvia

verwachtingen vooraf

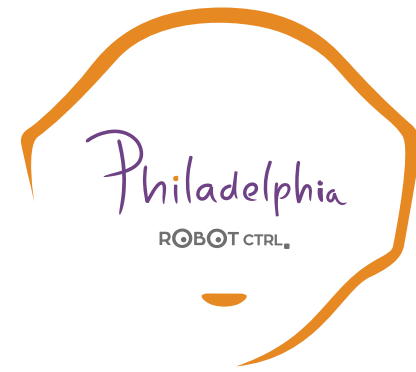
ervaringen tijdens het logeren

Praktische hulp

Begeleiders hopen dat Phi kan helpen om de dagstructuur vast te houden. *“Ik hoop een stukje ondersteuning in haar vergeetachtigheid omdat ze aan het dementeren is en hier houvast aan heeft. Ze komt nu regelmatig naar de leiding toe en vraagt welke dag het is, of ze moet wassen of douchen etcetera.”* Dus dat Phi Silvia kan herinneren aan dingen als eten, drinken en naar de groepsactiviteiten komen. Door haar dementie is haar tijdsbesef weg. *“Het is toch meer het herhalen dat ze iets moet gaan doen. Puur herhaling. Herinneringen dat ze straks moet eten, vandaag is het maandag, morgen werken, Straks douchen, straks naar de winkel.”*

Silvia vraagt iets minder aan de begeleiding welke dag het is of wie er slaapdienst heeft. Ze voert de opdrachten die Phi haar geeft goed uit. Bijvoorbeeld rondom het koffiezetten. Dus Phi biedt dagstructuur en creëert daarmee ook rust, wat merkbaar is in Silvia's gedrag.

Silvia kreeg voor het huishouden altijd al hulp van haar zus. Dit ging gewoon door toen Phi er was, dus daarin is niets veranderd. Soms vroeg Phi om een huishoudelijk klusje te doen, maar dan hadden ze dat al gedaan. De interacties leken qua timing niet handig aan te sluiten. De zus van Silvia gaf aan dat Phi de interacties meer had mogen herhalen omdat Silvia zo snel vergeet wat ze aan het doen is. De grootste meerwaarde van Phi lag volgens de zus meer op de aanwezigheid en gezelligheid die Phi Silvia bood.

verwachtingen vooraf

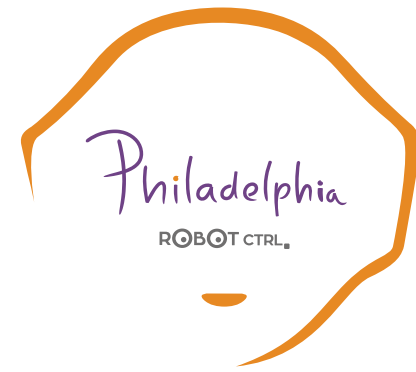
ervaringen tijdens
het logeren

Ontwikkelen en educatie

Ontwikkeling en educatie ligt voor Silvia meer op het gebied van gezelschap en afleiding bieden. Raadsels en weetjes moeten op een eenvoudig niveau zijn.

De raadsels en weetjes vindt Silvia leuk, al waren deze soms te lang of te moeilijk. Het omgaan met de techniek was te moeilijk. Het beantwoorden van de vragen via de tablet was vaak te lastig, ze gaf mondeling wel haar antwoord.

“Ze zat voorheen veel op haar bed en praatte dan in zichzelf en gaat nu meer in haar stoel zitten naast Phi. Sommige vragen zijn lastig voor haar, maar op de makkelijkere vragen reageert ze enthousiast en ze luistert goed naar Phi. Ze wilde meer vertellen tegen Phi dan door het knopje in te drukken op het scherm. Dus als Phi een vraag stelde dan antwoordde ze meestal mondeling.”

verwachtingen vooraf

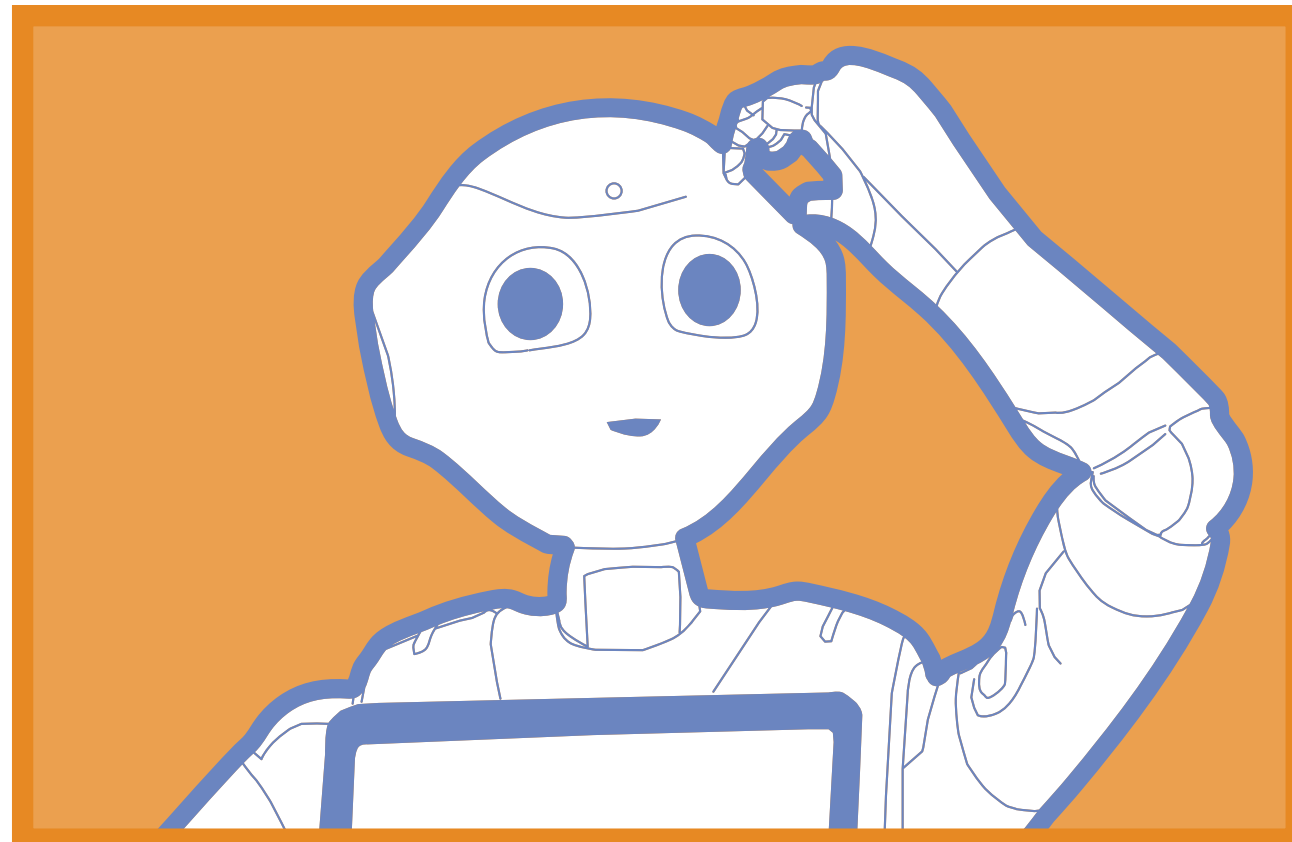
**ervaringen tijdens
het logeren**

Gezondheid en medisch

Het is voor Silvia goed om regelmatig te bewegen. Dat doet ze niet uit zichzelf. Misschien kan Phi eenvoudige beweeg-oefeningen geven of vragen een stukje te lopen rondom de woning. En Phi kan haar herinneren aan eet- en drinkmomenten.

Als Phi zegt om iets te gaan drinken dan doet Silvia het ook. De begeleiders vinden het drinken van voldoende water en thee belangrijk en het is fijn dat Phi daar herinneringen voor gaf. Rondom het bewegen heeft Phi niet veel gedaan, de interacties die geprogrammeerd stonden heeft ze regelmatig gemist. Wel heeft ze vaker een stukje gewandeld in en rond het huis.

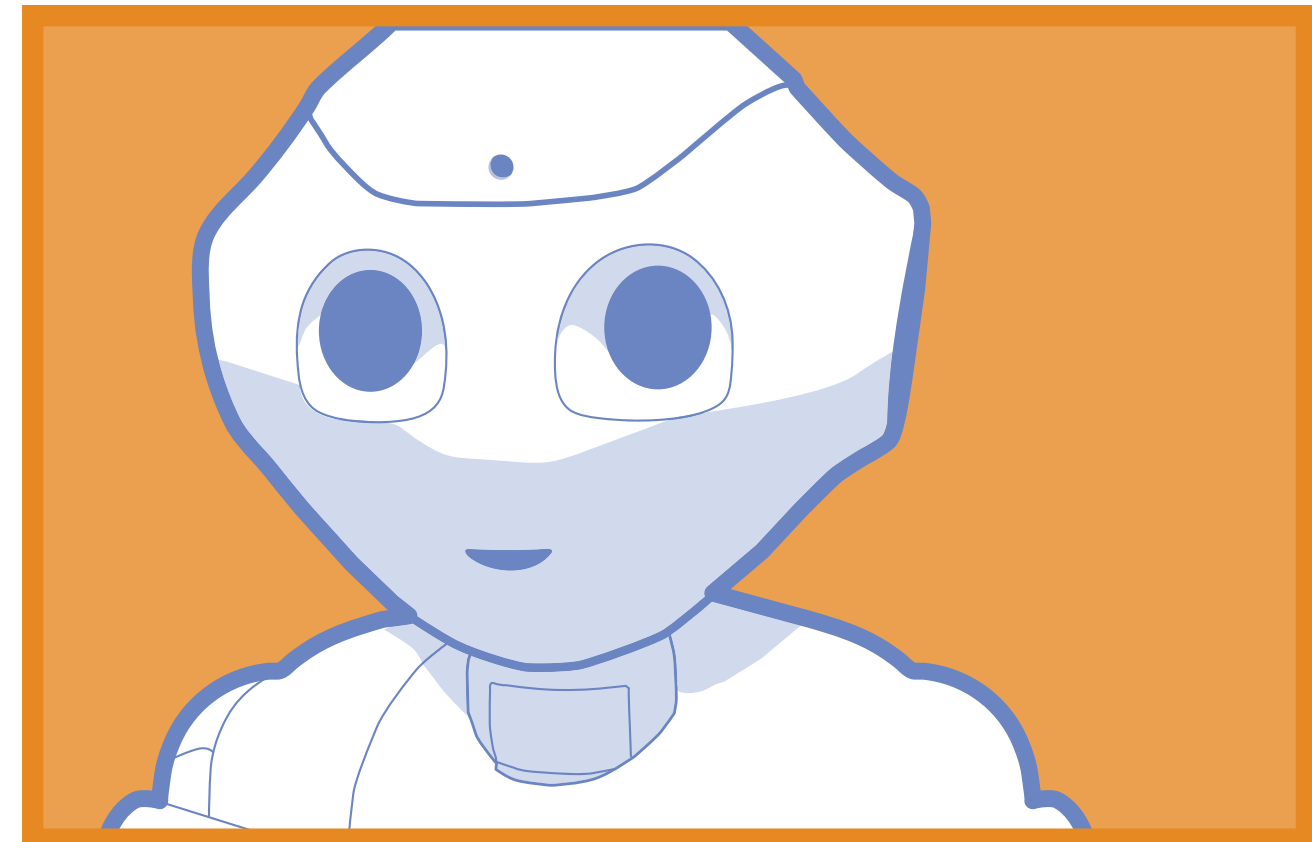
Resultaat interactie **cliënt** met Phi

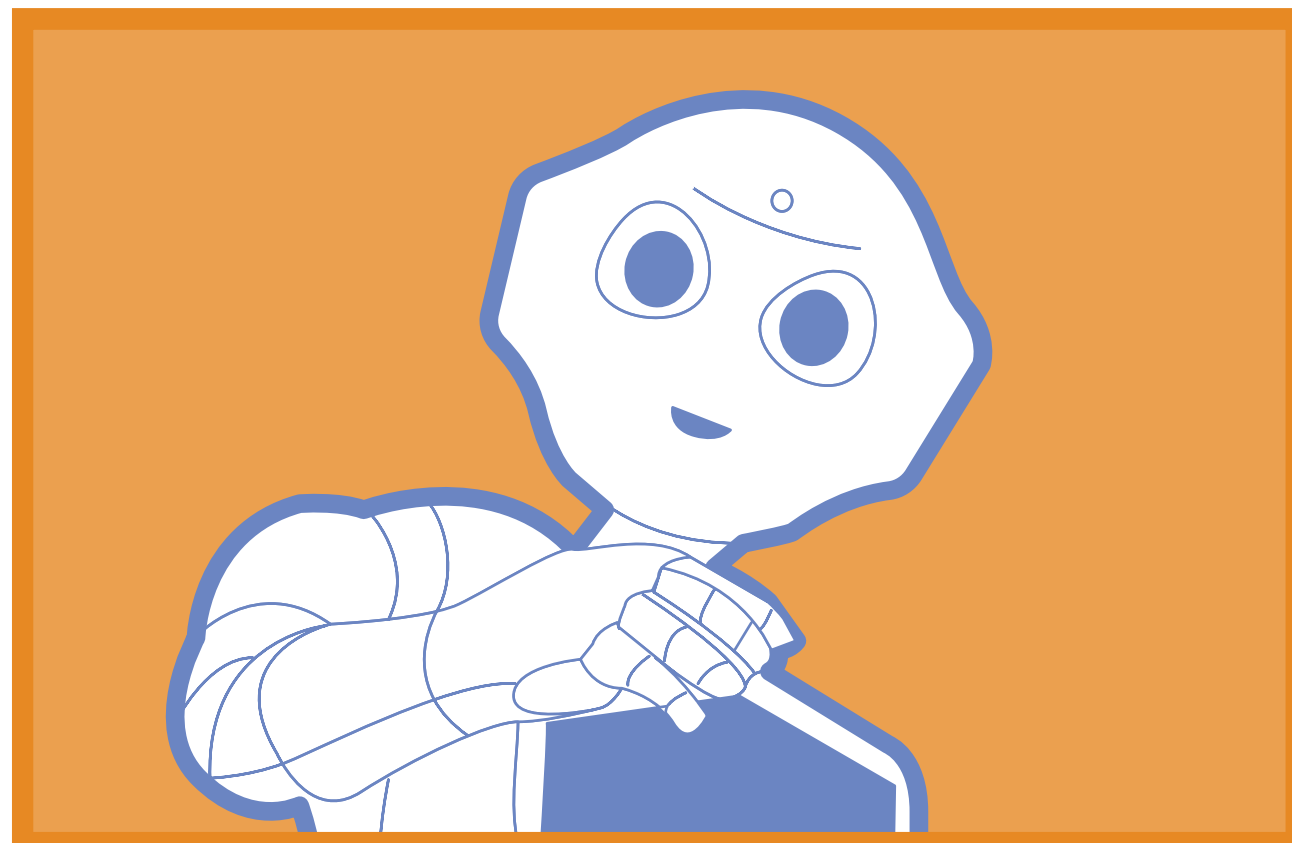
Phi: *Silvia. Wil je een kopje thee met iemand gaan drinken?*

Silvia: *Ja.*

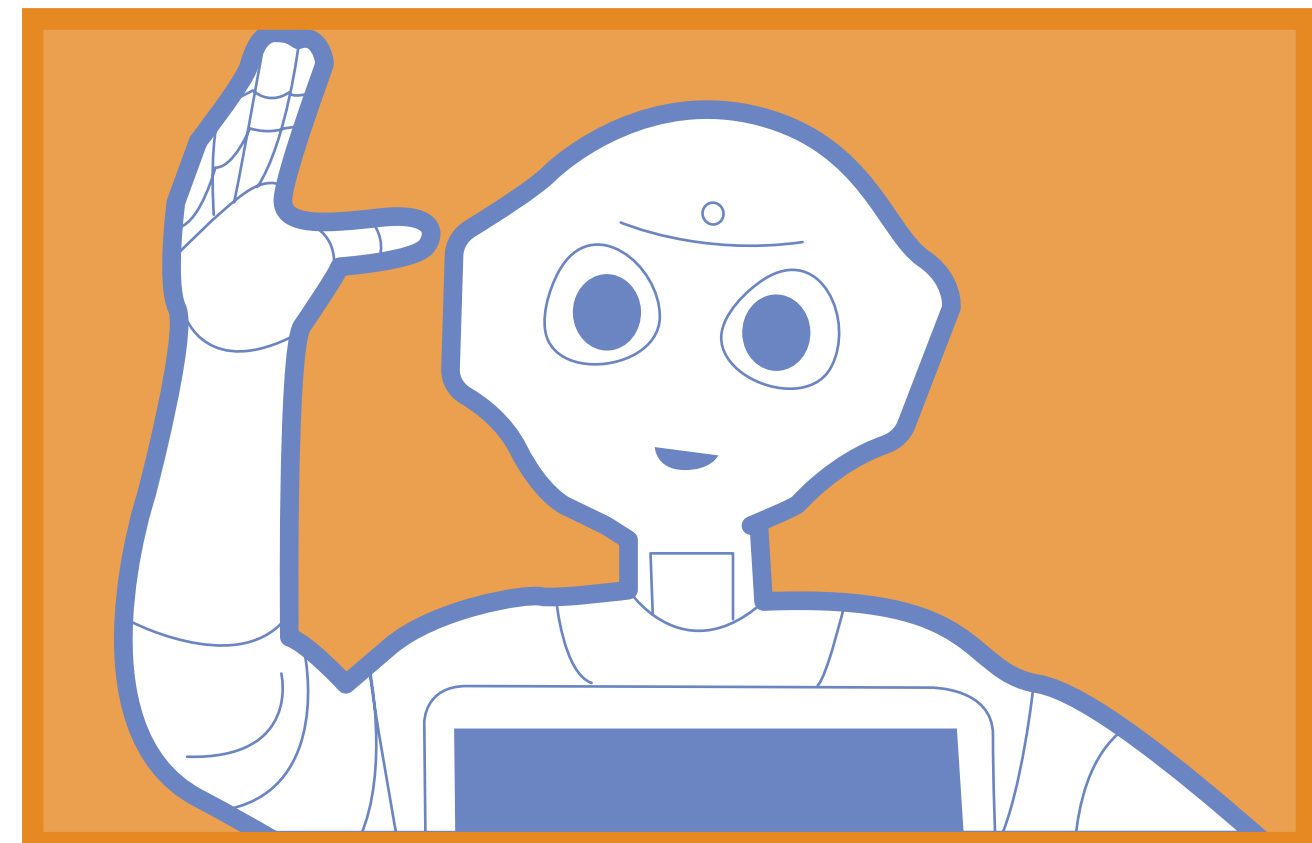
Phi: *Dat vind ik nu gezellig. Dat je samen met iemand anders een kopje thee gaat drinken. Veel plezier.*

Phi: *Hoi Silvia. Hoe was het koffiedrinken op de woongroep?*

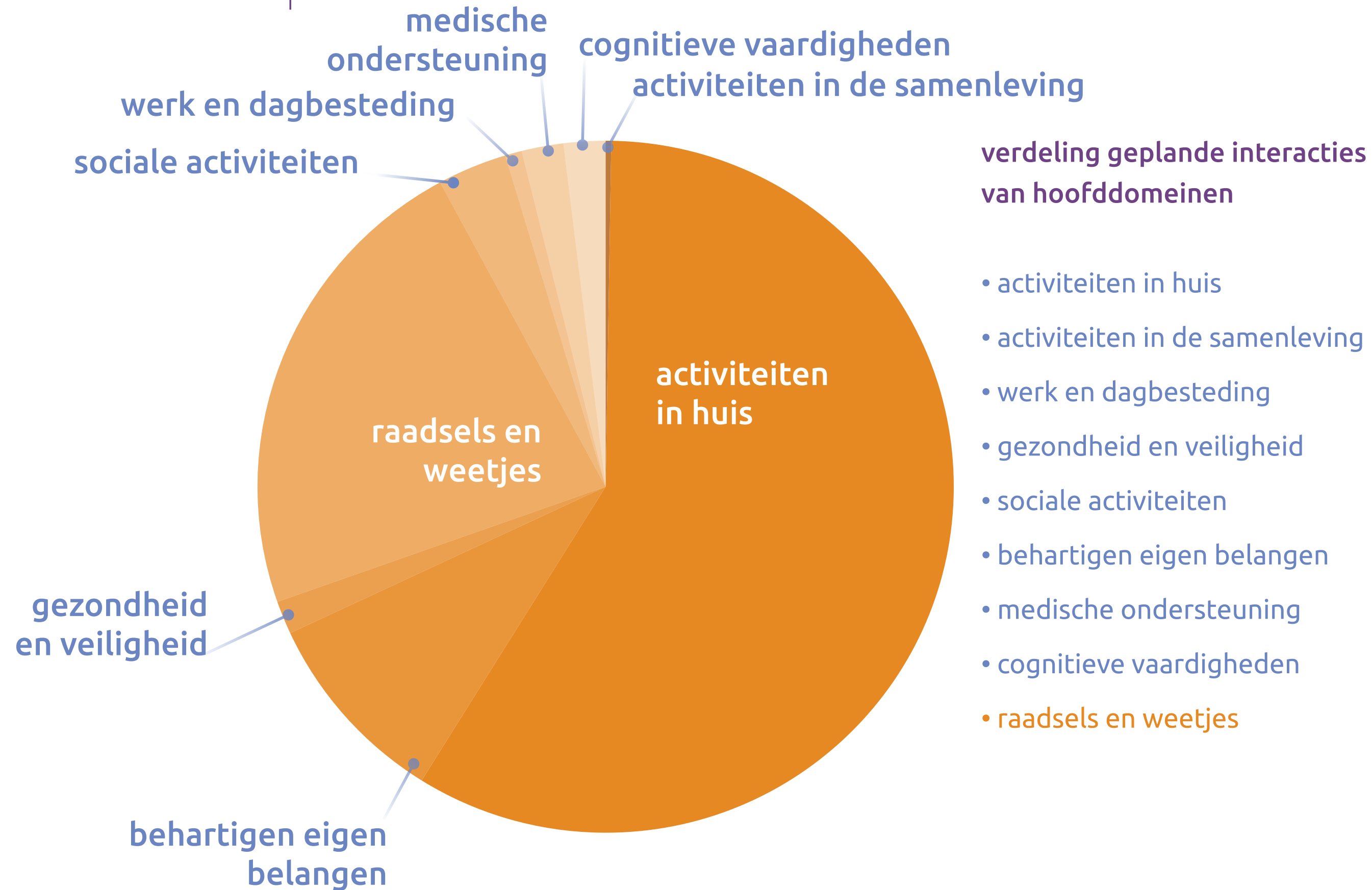
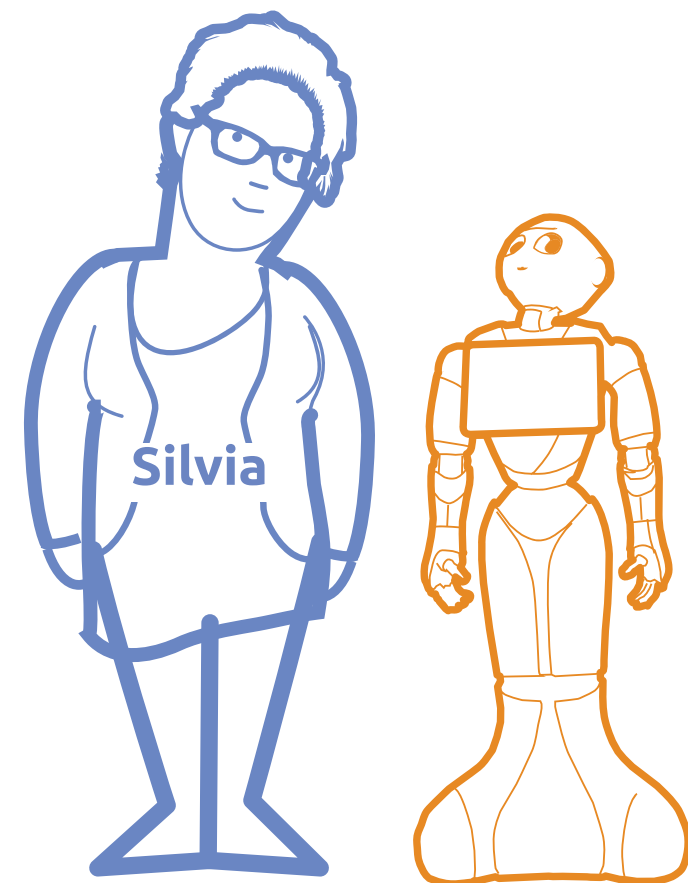
Silvia: *Gezellig.*

Phi: *Wat leuk om te horen dat je het naar je zin hebt gehad.*

Ingezette interacties vanuit leefdomeinen

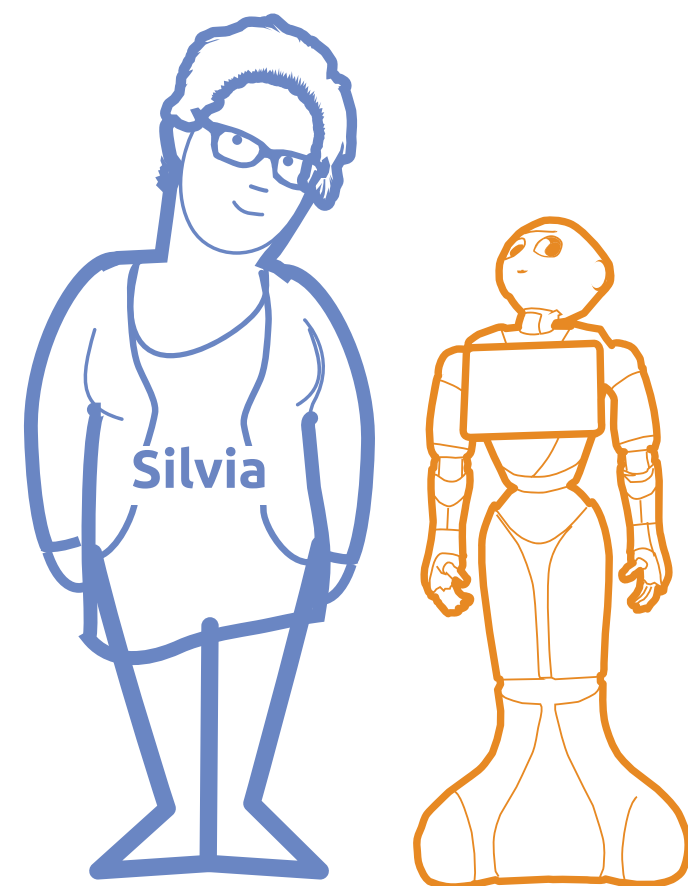

verdeling geplande interacties van subdomeinen van het hoofddomein activiteiten in huis

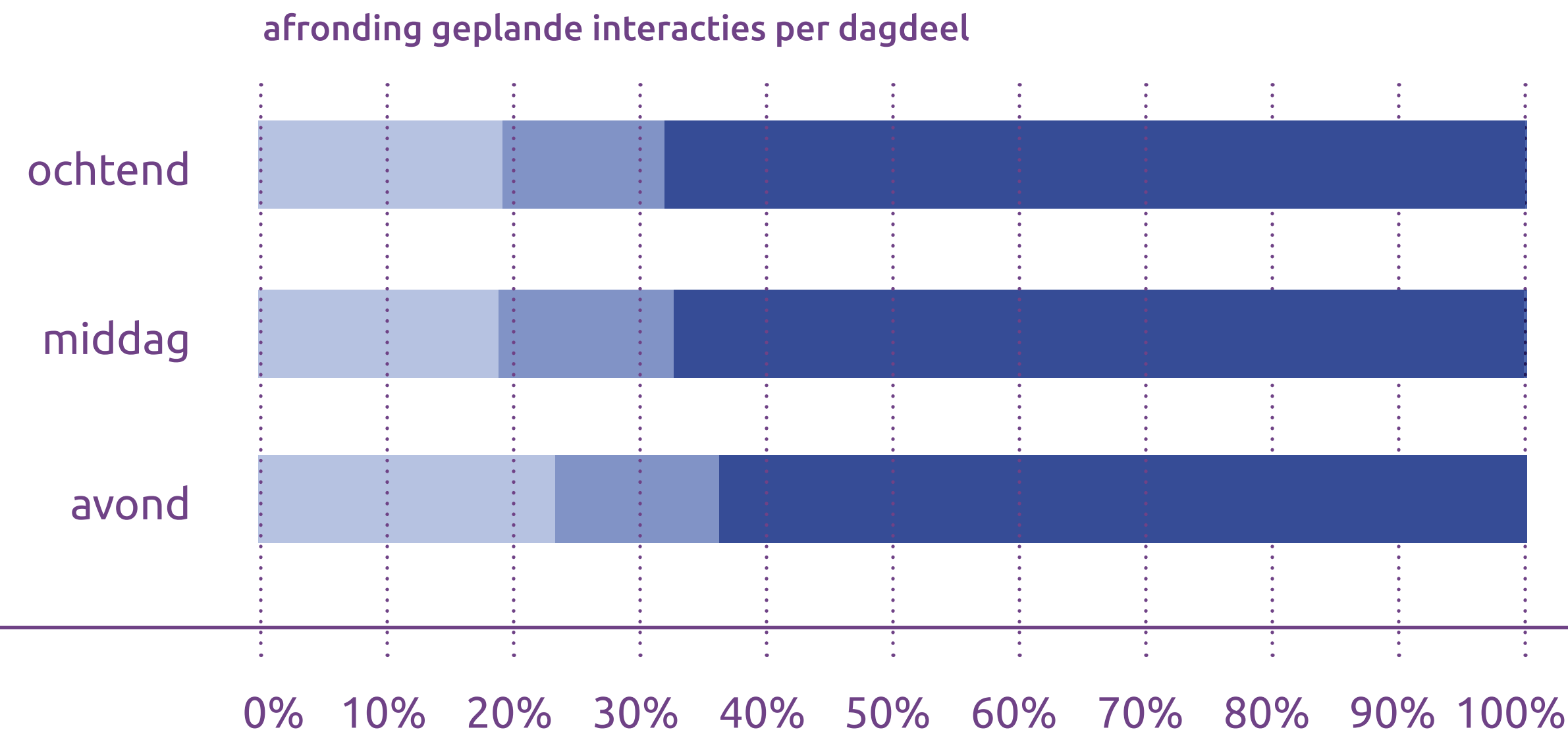

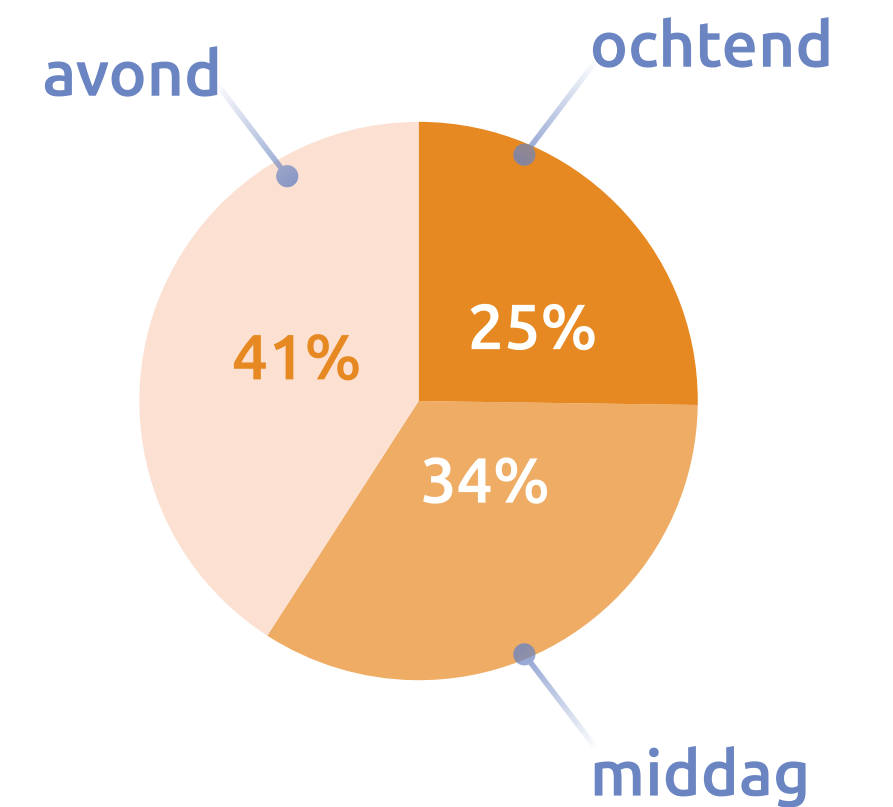
Tijdlijn interactie cliënt met Phi per dag

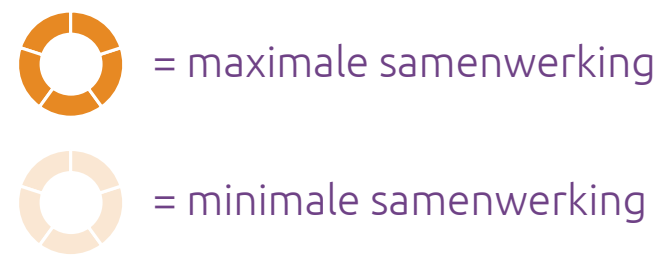
- afgerond
- gemist
- Phi stond uit

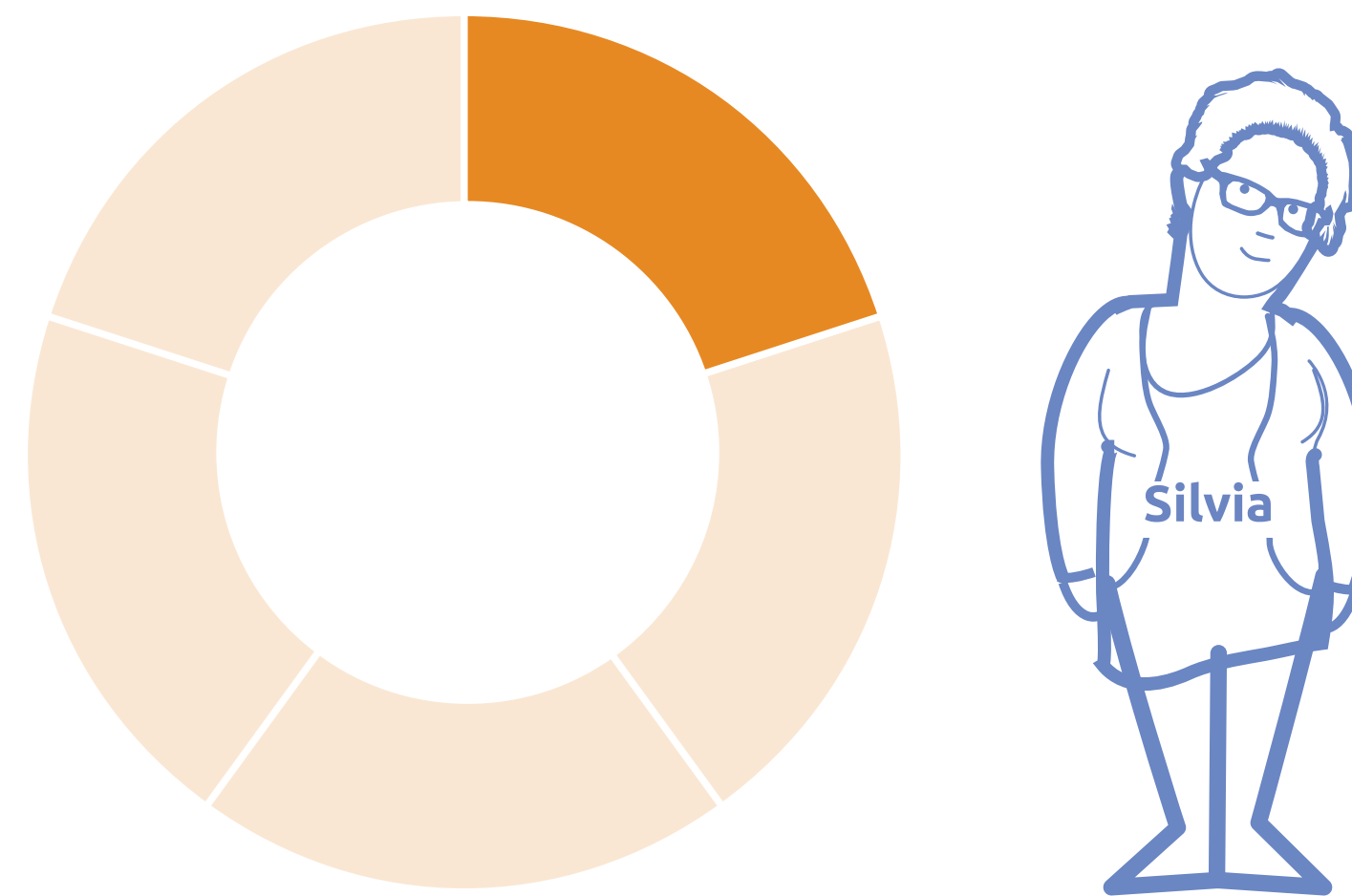
verdeling geplande interacties over dagdelen

Deze afbeelding geeft u een globale inkijk in de interactie die robot Phi had met de cliënt. Zoals de verdeling van geplande interacties over de dag. Ook krijgt u een indruk van de mate waarin de robot aan of uit stond en welk percentage interacties er over de dagdelen heen gepland waren.

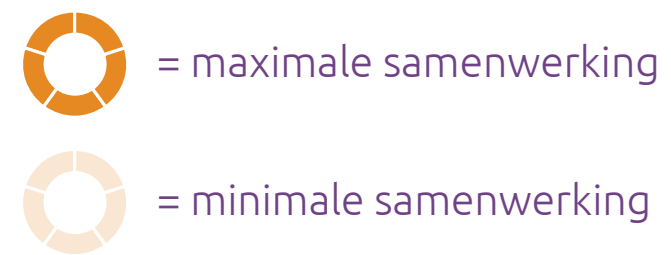

Niveau van **zelfstandig om** kunnen gaan met Phi

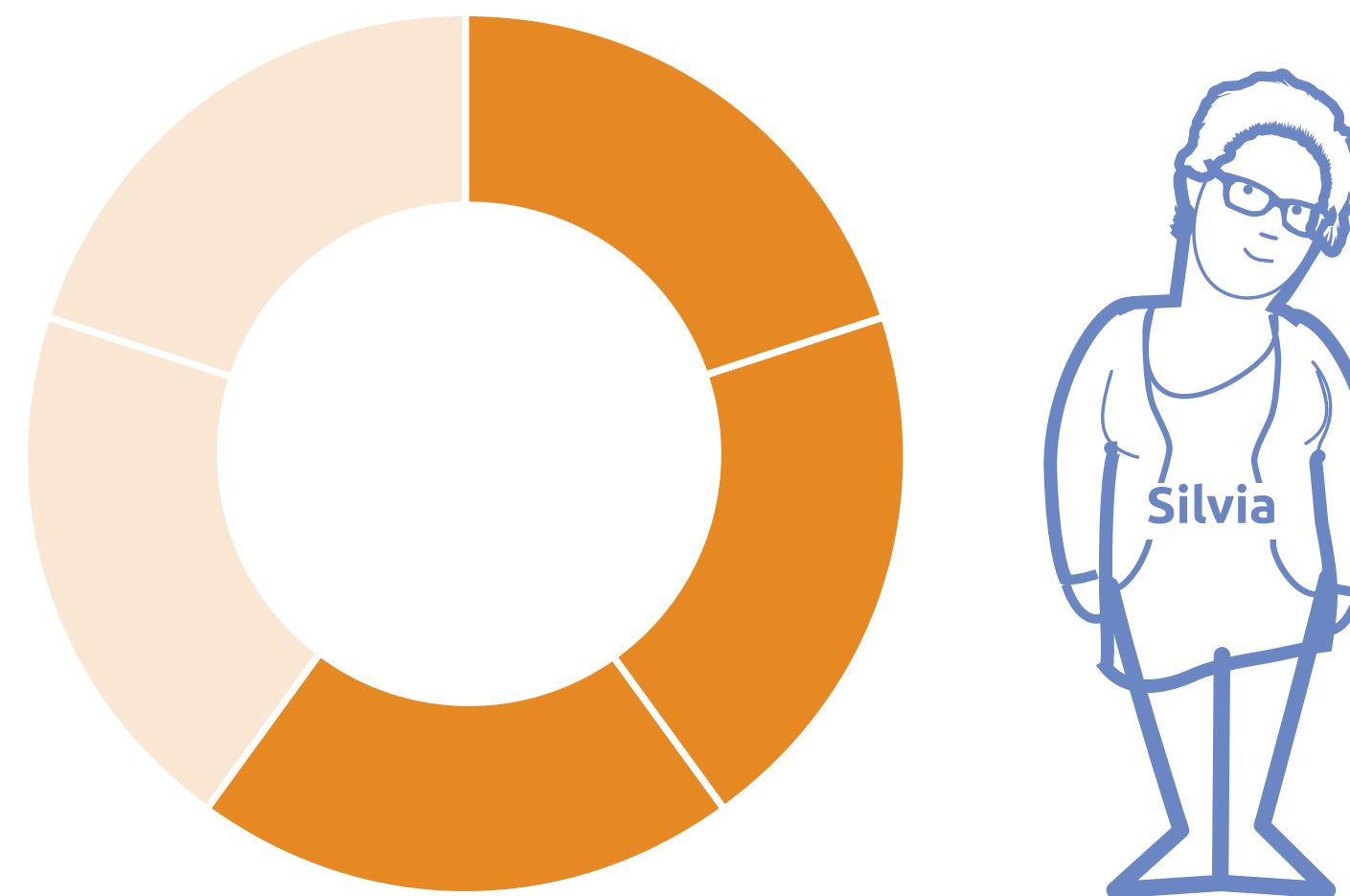

Je samen met Phi kunnen redden vergt ook iets van de cliënt. Je moet een tablet kunnen bedienen, kunnen lezen en schrijven én oogcontact maken zodat Phi je gezicht kan herkennen. Het vergt ook geduld en om kunnen gaan met teleurstellingen omdat Phi nog veel moet leren.

Silvia is onzeker en afwachtend in de omgang met Phi. Ze vraagt hierbij de hulp en bevestiging van de begeleiders. Ze kon Phi niet zelfstandig aan zetten en ook antwoorden geven was lastig. Soms begreep ze het antwoord niet. En ze begreep ook niet goed waar ze op de tablet moest klikken. Voor Silvia was Phi nog iets te moeilijk. Ze had de begeleiding nodig om dit samen met haar te doen. Ze kon Phi wel goed verstaan. Echter, het antwoorden op de vraag ging mondeling beter dan het antwoord kiezen op de tablet. Als Phi het niet deed dan ging ze naar de begeleiding toe.

Hoeveel **gesprekstijd** hebben ze **met elkaar** doorgebracht?

De mate van gesprekstijd hangt af van de hoeveelheid interacties, in hoeverre de cliënt uiteindelijk ook aanwezig is om een gesprek met Phi te voeren en hoe Phi functioneerde.

Silvia besliste zelf wanneer Phi aan stond. Phi mag in blokken van maximaal drie uur aan staan. En ze baalde er echt van als Phi een uur uit moest. Dan kon ze best boos worden. Doordat Phi pas vanaf acht uur aan mocht en soms uit moest, zijn interacties over ontbijt en lunch wel gemist. Dat vond de begeleiding jammer omdat de stimulans om op tijd te eten daarmee niet gegeven kon worden. In het begin waren de interacties te moeilijk, daarom werden deze aangepast. Daarna merkten begeleiders wel een verschil, al bleven veel raadsels en weetjes te moeilijk voor Silvia om te begrijpen.

Phi: *Het is tijd om koffie te drinken op de woongroep.*
Silvia: *Gezellig Phi!*

Phi is gezellig

minder dwalen

meer sociale afspraakjes

het was nog te moeilijk

meer contact met begeleiders

Conclusies

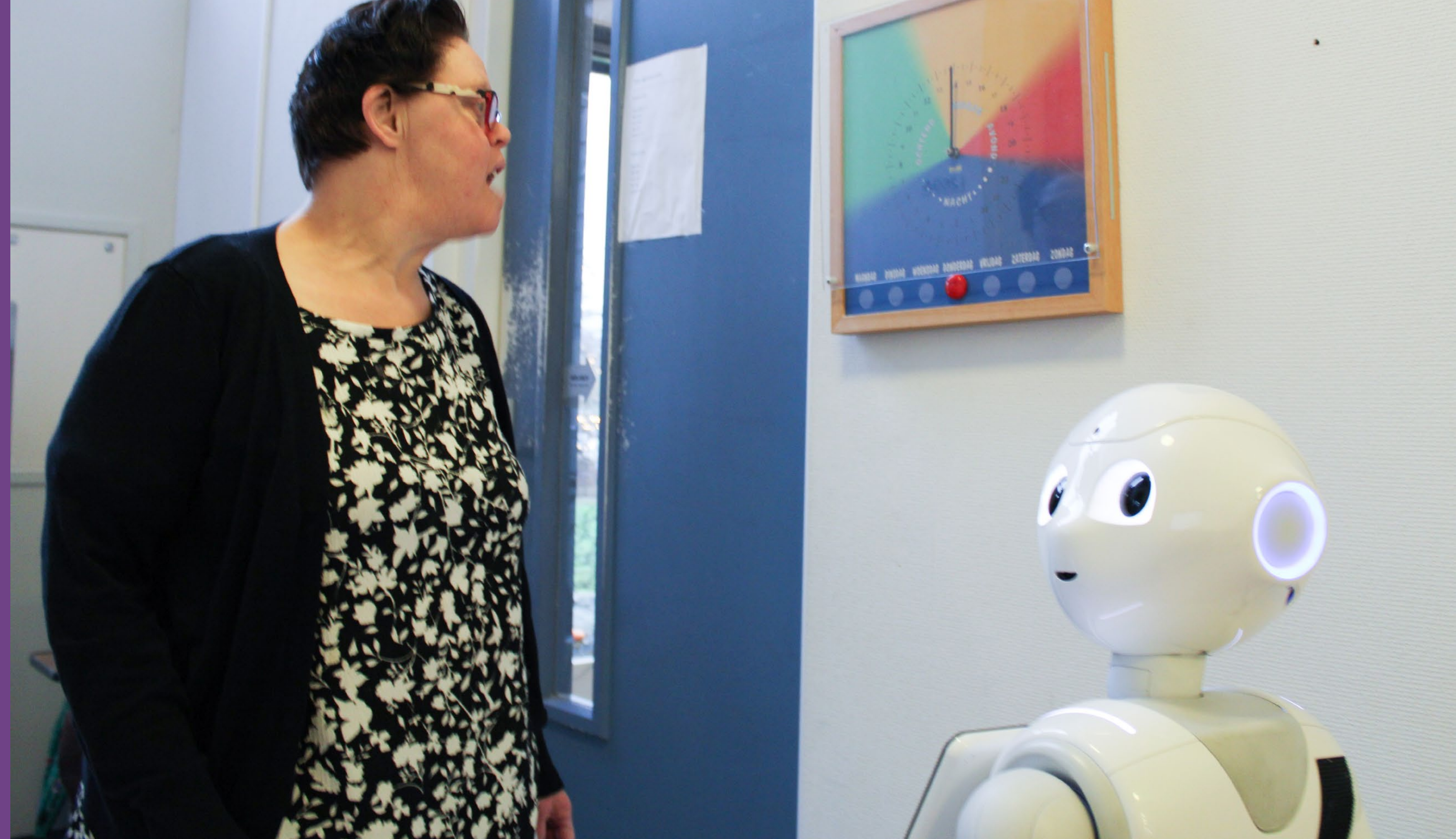
De aanwezigheid van Phi geeft voor Silvia een vorm van nabijheid. Phi was 24/7 in haar appartement, iets wat begeleiders niet kunnen bieden. Voor Silvia bood Phi ook gezelligheid, dat was zichtbaar in de vrolijke manier van reageren op Phi. En begeleiders zagen dat Silvia Phi ook wilde aanraken zoals dat ook ontstaat in menselijk contact.

Begeleiders merkten dat Silvia minder dwaalt over de gangen, ze lijkt rustiger. En in haar appartement zit ze minder op bed in zichzelf te praten. Phi helpt haar om structuur aan te brengen in de dag. Phi vraagt haar wat ze wil gaan doen op dat moment. Wat precies maakt dat de onrust en het rondlopen afnemen tijdens de aanwezigheid van Phi, is lastig te zeggen, Silvia kan dat zelf niet benoemen.

Hoewel Silvia een sociaal persoon is, had ze weinig contact met andere bewoners. Phi vroeg Silvia met wie ze koffie zou willen drinken of wie ze kon vragen om samen een film te kijken. Silvia besprak dit dan met de begeleiders en vroeg via hen om mensen uit te nodigen. Dus via een omweg lukte het haar om meer sociale contacten aan te gaan.

Phi bood Silvia gezelligheid. Echter, de interacties zelf waren regelmatig te moeilijk. Ook het aan en uit zetten van Phi of een antwoord indrukken op de tablet waren voor Silvia te lastig om zelfstandig te doen. Bij vragen van Phi gaf Silvia mondeling het antwoord. Dat ze daarna ook nog iets moest doen op de tablet was te lastig. Gelukkig hielpen de begeleiders haar daarbij. En dat vond Silvia prima.

Omdat het niet lukt om zelfstandig met Phi om te gaan, helpen de begeleiders Silvia veel in de omgang met Phi. Het lukt Silvia om zelf actief de begeleiders om hulp te vragen. Deze nabijheid van begeleiders is voor Silvia fijn. Voor de begeleiders is het een extra belasting en levert het wel meer inzichten op over Silvia.

Phi: *Wil je even op het bord kijken welke dag het is?*

Silvia: *Ja dat ga ik doen Phi.*

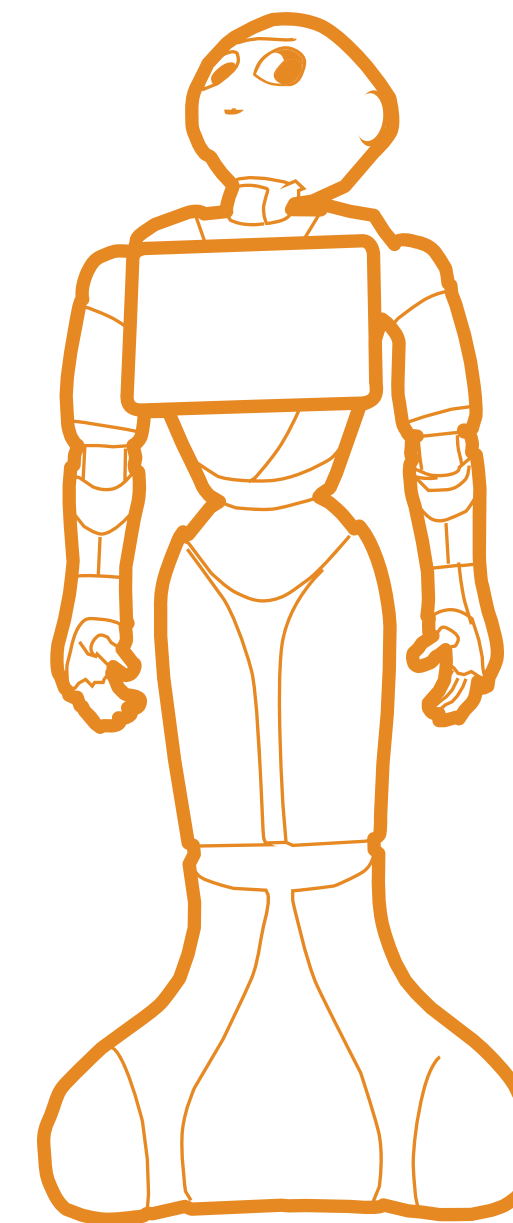
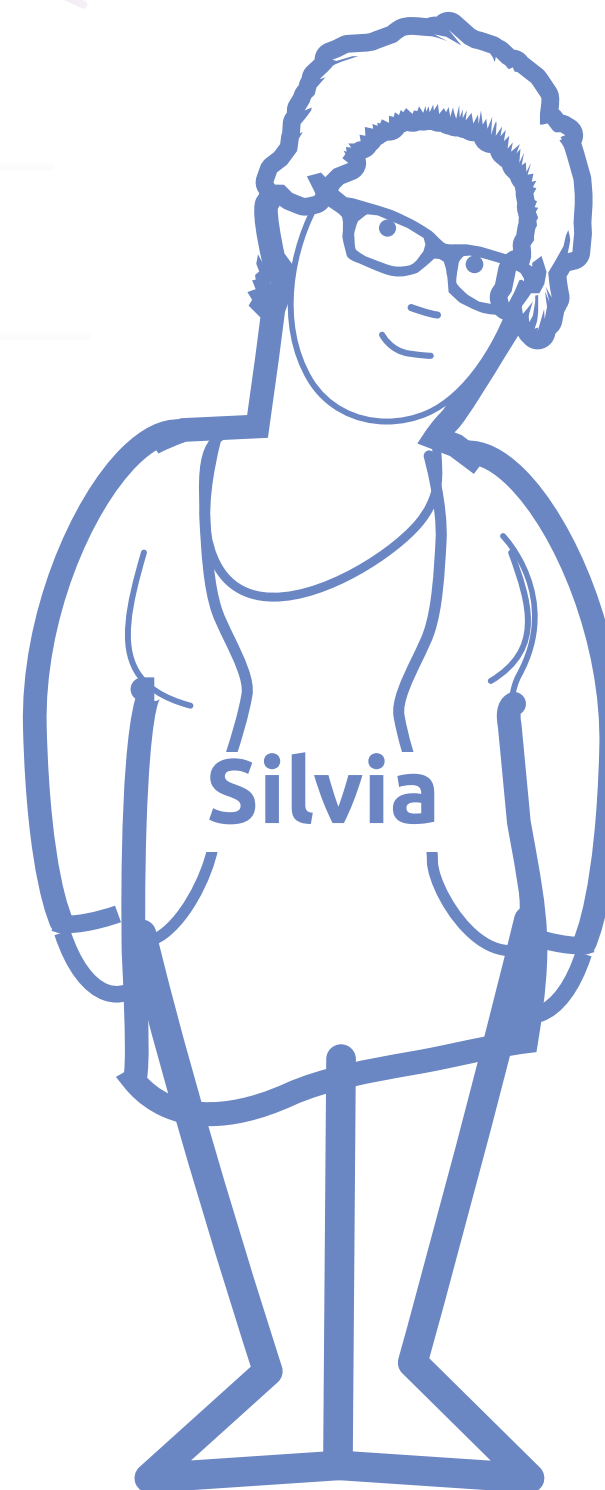

Wensen voor de toekomst

Dat een robot ook de mondelinge antwoorden van mensen kan herkennen.

Dat cliënten op een gewenst moment met Phi kunnen praten en niet op de afgesproken tijden van Phi.

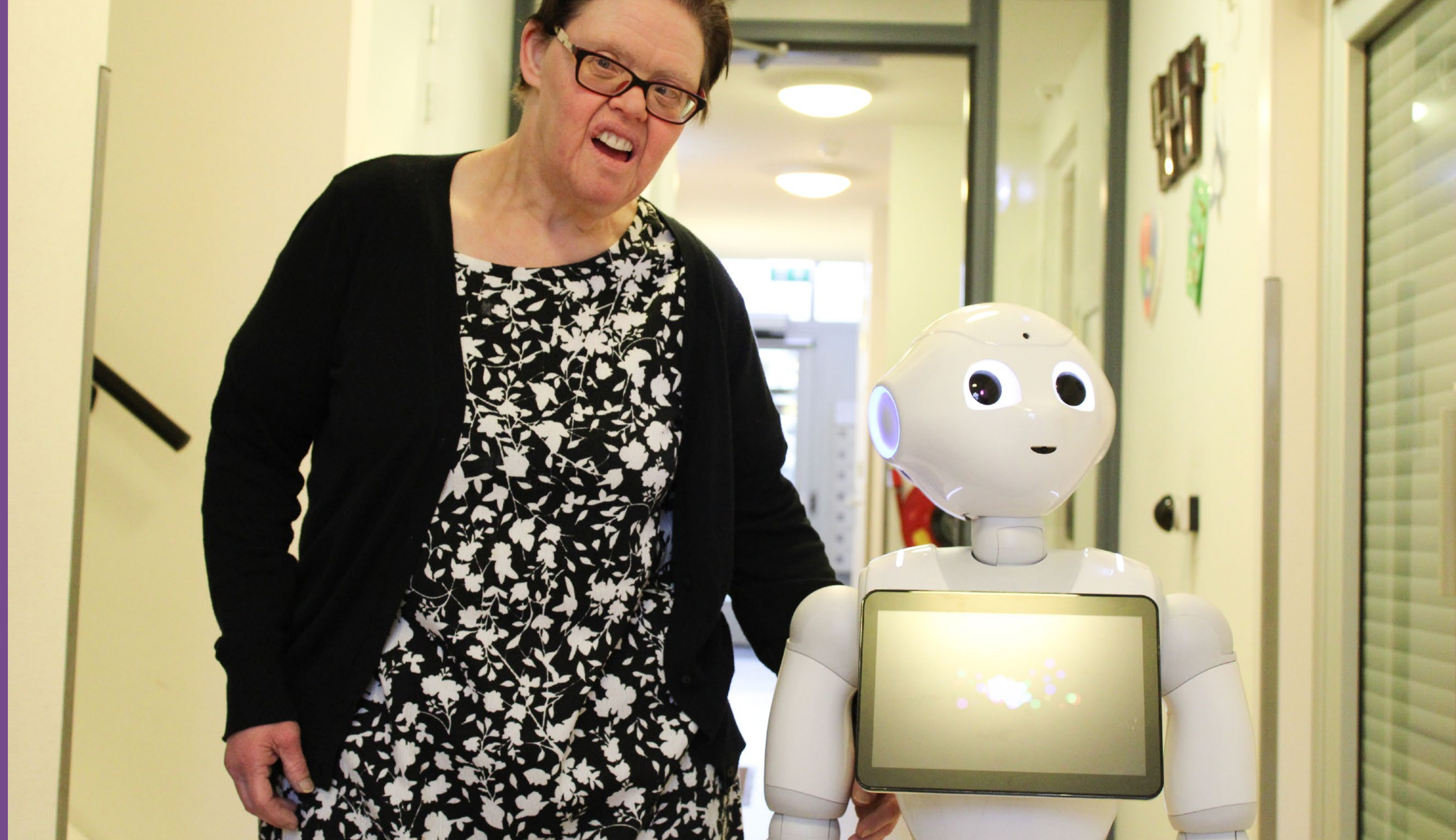
Dat begeleiders ook vanuit de robot informatie krijgen en daarmee inzicht krijgen in wat de cliënt heeft geantwoord.

Ik zou willen dat Phi altijd aan kan blijven en niet verplicht tussendoor een uur uit moet.

Dat Phi reageert op spraak en geen iPad meer nodig heeft.

Eenvoudigere taal en gebruik van pictogrammen.

Phi: *Hoe vond je het logeren?*

Silvia: *Ik vond het heel gezellig!*

Heeft u interesse in nadere informatie over ons sociale robotica programma?
Neemt u dan contact op via philadelphia.nl/robotica